

Verslag reis door westelijke USA

Maandag 9 april (2^e paasdag) van Amsterdam naar Los Angeles

Half zeven gaat de wekker, opstaan en een lange dag gaat beginnen! Wij vertrekken vandaag naar de Verenigde Staten van Amerika, naar Los Angeles om precies te zijn. Het rijden met een camper is ons verleden jaar in Canada wel bevallen en hebben daarom voor dit jaar gekozen voor een tocht door West Amerika.

De koffers waren gisteravond al ingepakt zodat wij even voor achten klaar zijn. Remco is stipt om acht uur voor de deur met Timo en Melvin. Zij brengen ons naar Schiphol. Het beloofd een mooie dag te worden. Door Haarlem heen naar de A9 en dan via de A4 naar Schiphol. Het is stil op de weg, het gaat dus snel. Wij stappen bij United Airlines uit en gaan inchecken en Remco gaat de auto parkeren. Bij het inchecken is het stil, we worden gelijk geholpen. De twee koffers wegen samen nog geen 40 kg. Als stoelen krijgen we 42A en B, geheel achterin. Na een telefoontje naar Remco ontmoeten wij elkaar weer in de grote hal. Samen lopen we naar de uitzichtterrassen en gaan eerst koffie drinken. Melvin en Timo nemen een donut. De kinderen en vooral Timo gaat enthousiast spelen in de klimkooi. Tegen tien uur gaan we op het terras naar de vliegtuigen kijken en lopen ook richting vertrekhal. Bij de vertrekhal nemen we afscheid van Remco, Melvin en Timo en gaan naar de douane. Hier staat een flinke rij maar het gaat vrij snel. Even voor half elf zijn we achter de douane. Eerst even naar het toilet en dan dollars kopen. Lekker terug lopen naar de G vleugel, hier halen we nog een koffie. Manon belt ons om een prettige vakantie te wensen. Bij de gate nemen we een broodje bij de koffie. Opnieuw in de rij om de gate in te komen. Na tien minuten zijn we aan de beurt. Wat veiligheidsvragen en door de scan en we zijn er klaar voor. Nog even de koffie lozen in het toilet en dan kunnen we instappen. Om 12 uur zitten we op onze plek. Jan bij het raampje, Ellie bij het gangpad. Iets te vroeg gaan we op weg naar de Kaagbaan. Jan neemt enkele foto's voor de website. De vliegtijd naar Washington Dulles is acht uur. Gemiddelde vlieghoogte is 32.000 ft (11 km). We krijgen drinken en knabbelen, een warme maaltijd (Ellie pasta, Jan kip) met een ijsje en daarna nog een paar keer drinken met tot slot een soort lunchpakket (broodje niet genomen en de knabbels bewaren we). In het vliegtuig hebben we wel onze kaas en onze bolletjes op gegeten. Onderweg 3 verschillende films gekeken (kan je zelf kiezen op je eigen schermje). Ook zitten puzzelen. Ruim kwart over twee (kwart over acht voor NL) landen we in Washington. Rustig aan uitstappen. Omdat er slechts weinig mensen door vliegen naar LA is het bij de immigratiedienst vrij stil. Vingerafdrukken en een foto nemen en we mogen door. Nu de koffers ophalen, deze zien we al op band rollen. Met onze koffers door de douane, geen vragen. Nu mogen we de koffers weer inleveren en moeten we weer door scans. Alles uitpakken, schoenen uit. Geen probleem en dus staan we kwart voor drie op Amerikaanse bodem. De zeer lange hallen van het vliegveld door gelopen naar de D3 gate. Hier gevraagd hoe laat de boarding is. 5.10 uur (vlucht is 5.50 uur, 10 voor twaalf, NL).

We zoeken een bank en nemen koffie. Jan gaat typen en Ellie aanschouwd de grote hoeveelheid passagiers. Later gaan we nog een stukje wandelen en kopen nog twee flesjes water en wat snoep voor in het vliegtuig. Eenmaal in het vliegtuig (weer een B777/200) gaat het weer snel en wij vertrekken op tijd. We krijgen een blikje fris en knabbelen. Buiten schijnt de zon (maar wordt wel steeds minder, in LA is het donker). Onderweg (een vlucht van ca. 5 uur!) zien we één film. Beneden zien we eerst de uitgestrekte velden van het grote

vlakke land, wat later de kale hoogvlaktes waarin maar weinig bewoning is in te ontdekken. LA is vanuit de lucht een enorme stad, zeer groot en met heel veel licht. Om 20.00 uur landen wij op LAX. Uitstappen gaat vrij vlot en omdat er nu niemand meer door een douane hoeft, is er ook hier geen oponthoud. We volgen een groep en de borden van de bagageclaim en komen bij een band waar niet onze koffers uitkomen. Eerst zelf zoeken, Ellie vragen, blijkt dat wij de verkeerde bagageclaim hebben! Buiten om naar de UA claim, hier komen onze koffers vrij snel. We gaan naar buiten, voelt warm aan, en zoeken een rode bushalte op. Het is inmiddels 9 uur geworden. Hier vandaan gaan de busjes naar de verschillende hotels in de omgeving. Wij nemen die naar Holiday Inn. Eenmaal in het hotel inchecken en naar kamer 424. Het is nu half tien geworden, half zeven in Nederland. We zijn derhalve 24 uur op! Zoals beloofd zenden we een SMS naar Remco en Manon. Nog een uurtje op gebleven, wat te drinken gehaald uit de frisdrank automaat en naar de auto's op het kruispunt gekeken en de niet afnemende stroom bezoekers bij Mac Donald, beneden ons.

Dinsdag 10 april van Los Angeles naar Redlands

Gisteravond zijn wij meteen in slaap gevallen. Wel veel verkeer gehoord en politieauto's. Zijn vroeg (5 uur) wakker geworden. Nemen wat te drinken en een cracker, proberen daarna nog iets te slapen om zo snel mogelijk het dagritme op te vangen. Zeven uur opgestaan, douchen en aankleden, het weer ziet er mooi uit met zon. Natuurlijk weer naar buiten zitten kijken naar het vele verkeer en de drukte bij Mac Donald. Wij ontbijten in het restaurant op de BG. Er is buffet prijs, we krijgen koffie en jusorange. Broodjes en twee soorten ei en wentelteefjes. Ook hebben we zelf wafels gebakken. Jan neemt nog een schaalje met fruit. Voldaan gaan we naar de kamer. Hier zoekt Jan het telefoonnummer van Cruise Amercia op en Ellie belt voor een afspraak. Negen uur kon (over 10 min!) toch maar half tien gevraagd, zodat we nog snel de spullen kunnen inpakken. Kwart over negen hebben we uitgecheckt en gaan we voor de deur wachten. Nu komt er een man, van een vervoerbedrijfje, op ons af die opdracht heeft ons naar Cruise America te brengen. Het blijkt nog een flink stuk rijden te zijn, maar komen goed aan. Jan geeft de man een fooi. Eenmaal binnen worden we geholpen door een jonge man, die uiteraard met de papierwinkel begint. Geen video instructiefilm gekeken, dit hoefde niet omdat wij al vorig jaar zelf met een camper hebben gereden. Na de papierwinkel, een rondje om camper gelopen en medewerker heeft zelf enige zaken (standen van meters) ingevuld. De generator sloeg niet aan (wellicht omdat de benzine minder dan een kwart is gevuld). Later ontdekken we dat er een fout op het formulier staat, 11 uur ipv 15 uur als inlevertijdstip. Wordt verzekerd dat dit wel goed in computer staat.

Ellie heeft de zakken met lakens en handdoeken uitgepakt. Vooral de handdoeken zijn erg goor. Zullen wel gewassen zijn maar zien er niet uit. We mogen een nieuwe zak meenemen. Het aantal handdoeken is minimaal (1x badlaken, 1 handdoek, 1 waslap!) te noemen en geen theedoeken. Onze koffers leggen we klem op de grond van de motorhome, zodat we kunnen vertrekken. Bij de papieren zat ook een afdrukje met waar de benzinepompen en winkels in de buurt zijn. Wij rijden naar een pomp om de tank te vullen. Hier moest Jan eerst even stoeien met de pasjes (creditkaart ging niet), maar het vullen ging verders goed. Naar het aangegeven winkelcentrum gereden om in elk geval de eerste boodschappen te halen. Ook kopen we meteen twee (roze en blauw) kampeerstoeltjes. Als we de spullen in de motorhome leggen, ontdekken dat er een aantal uitrustingsstukken ontbreken, zoals de fluitketel, koffiepot, bezem, blik, zaklamp, etc. We gaan terug naar Cruise America en

vragen om de ontbrekende zaken. Op een enkel ding na krijgen we de goede spullen. Maar het is en blijft slordig!

Als we nu vertrekken is het omstreeks 12 uur.

Om niet te verdwalen op de Freeways van LA hebben we een route uitgezet die voor een groot deel over HWY 91 gaat. Het is erg druk en Jan moet erg wennen aan het rijden met de motorhome. Ook het gebruik van de 5 spiegels (twee aan elke kant en achteruit) is wennen. De onderste spiegel is zeer verkleinend en alles lijkt verder weg. De wegen gaan ook af en toe omhoog en omlaag en er zijn minimaal 3 rijstroken (soms 6). Een parkeerplaats is er niet langs de Hwy dus gaan we van de weg af (toevallig bij Corona) en na enig zoeken parkeren we bij een stadspark. We smeren de broodjes en eten die op in het zonnetje voor de deur, op onze nieuwe campingstoeltjes.

Later ontdekken we dat er aan de andere kant van park een mooie parkeerplaats is. We willen zeker niet ver rijden maar wel het LA-gedeelte uit zijn. We hebben in het campingboek (gehad bij Cruise America) een RV park uitgezocht. Slaan eerst naar de verkeerde kant van de Hwy af en draaien om bij een afslag. Maar kunnen later de bedoelde afslag niet vinden. Inmiddels ziet Jan een naam die hem bekend klinkt uit het campingboek. Ellie zoekt dit op en niet veel later zitten we op de Hwy 10 en bij de afslag Redlands. De beschrijving volgend staan we even later voor de deur van de camping. Op het bord prijkt No Vacancel! Dus geen plek. We rijden toch naar binnen om bij de beheerder naar een camping in de buurt te vragen, blijkt er toch wel plek te zijn. Man trakteert ons op een paaseitje. Gelijk geboekt en betaald (krijgen seniorenkorting). Met het achteruit in de plek rijden is geen probleem. Mooie plek en mooie camping! Ellie gaat de koffers uitpakken en de kasten inruimen. Jan gaat de motorhome aansluiten, water, licht en afvoer. Dan mag Jan even bijkomen van het inspannende auto rijden. We trekken nu wel onze korte broeken aan! Als Ellie klaar is komt zij ook buiten zitten. De gekregen handdoeken en lakens van Cruise America vinden we goor en Ellie besluit deze eerst te gaan wassen. Dit kan omdat er een wasserij is. Kwartjes gehaald, van een Amerikaanse mevrouw krijgt Ellie zeepmiddelen en dan kunnen de spullen gewassen worden (half uur). Later in de droogtrommel gedaan. We hebben nog niets voor het avondeten gehaald en Ellie stelt voor te gaan kijken bij het Taco tentje welke naast de deur van de camping ligt. We besluiten nadat de was weer droog is om hier taco's en frietjes te halen, hetgeen ook geschiedde. Taco smaakte goed en de patatjes ook. Na het eten maken we ons bed op en Jan maakt een verslagje over de ontbrekende zaken bij Cruise America. Uiteraard koffie (uit zakjes) en na deze eerste (vermoeiende) dag, vroeg naar bed gegaan.

Woensdag 11 april van Redlands naar Barstow

Op zich goed geslapen in de motorhome. Het is wel in de loop van de nacht koud geworden. Ellie heeft er een slaapzak bij gelegd. Als we opstaan is het fris zodat Jan de kachel aan laat springen. De zon schijnt maar heeft nog niet veel kracht. We gaan eerst ontbijten. Ellie gaat douchen (goed en warm), inmiddels kan Jan zich scheren. Dan gaat Jan ook douchen. Na het aankleden is het tijd om onze kinderen via de webcam op te roepen. Remie en Manon zijn online en de verbinding is snel gelegd. Leuk om elkaar ook te zien. Manon belt even naar Remco om ook de PC aan te zetten en contact te leggen. Het verbinden gaat goed en snel. De verbindingen vallen wel af en toe weg omdat de snelheid laag is.

We zien ook onze kleinkinderen via de webcam. Leuk om te doen. Na het uitchecken gaan we eerst uitgebreid boodschappen doen in het nabij gelegen winkelcentrum met Pay4Less en Wal-Mart. We beginnen met de food-artikelen bij Pay4Less. Deze winkel geheel door

gelopen en vele boodschappen mee genomen. Dit naar de motorhome gebracht. Dan naar Wal-Mart. Hier o.a. bekers en een koffiezetmachinetje gekocht. Inmiddels is het al weer etenstijd, dus snijden we boterhammen en eten deze op.

Wij hebben ons zelf beloofd niet te lang onderweg te zijn en hebben een KOA camping uitgezocht nabij Barstow. Het eerste deel gaat goed en het is wel druk. We gaan aardig ophoog met de snelweg. De meeste grote trucks halen ons in. Het landschap is erg dor en het waait stevig. Dit is vooral te merken aan het rijden. Als we net voor de afslag van Hesperia rijden komen we in de file. Veel stilstaan en weinig rijden. Onze baan gaat het langzaamst en naar de andere banen schuiven is met onze motorhome geen optie. Maar op gegeven ogenblik heeft Ellie via het raam bij de tafel contact met iemand in een grote truck en mogen we opschuiven. Het rijdt nu iets meer door. Na een uurtje ploeteren komen we bij een afzetting en moeten we van de snelweg en via een brug over de snelweg heen. Aan de ander zijde gereden naar een volgende brug voor de oprit. Nu blijkt dat er een vrachtwagen met hout is omgeslagen (en later lezen we in de krant dat deze auto tegen de brug is gereden, door de sterke wind?). Bij de afrit naar de snelweg zien we een auto met een boot (die ons had ingehaald) ook op zijn kant liggen. Al met al een flink oponthoud, maar nu kunnen we wat rustiger verder rijden. Wat later worden we ingehaald door die vriendelijke vrachtwagenchauffeur, we zwaaien. De wind is erg sterk, we zien regelmatig draaikolken van zand en stuifzand over de weg gaan. Soms zien we zand in de verte zo waaien dat het een wolk lijkt. Via de borden langs de weg wordt er gewaarschuwd voor zandwolken. Inmiddels rijden we op de snelweg door een desolaat landschap, bergachtig, zeer verlaten en dor.

Vijf minuten rijden voorbij Barstow komen we bij de afslag naar een KOA camping. Door de sterke wind, stuift het zand hier behoorlijk. We melden ons aan en krijgen een plaats toegewezen met water en elektra. Door het zwiepen van de bomen moest Jan de motorhome nog wat verzetten. Alles dicht houden voor het zand en de wind! Ellie gaat koken en na het eten lopen we rondje (door de zeer harde wind en ondanks het zand).

Donderdag 12 april van Barstow naar Tecopa

7 uur zijn we wakker, het waait nog steeds flink (en met rukwinden). Gelukkig niet meer zo erg als gisteren. Na het ontbijt gaan we (één voor één) douchen in het centrumgebouw. Lekker warme douche. We lopen het rondje van gisteravond nogmaals en nemen foto's bij de trein en bij de kinderspeelplaats. Kopen een krant waarin het ongeval van gisteren is vermeld. Koffie drinken en wij vertrekken om 10 uur. Op de hoek gooien we de benzinetank vol en rijden de I-15 op. Het is niet druk zodat we snel bij Baker zijn. Hier rijden we even naar het informatiecentrum en zien hier de Rand McNally wegenkaarten boek liggen en kopen die dan ook. Nu nemen we de afslag naar weg 127 en komen op een mooie stille weg naar Tecopa. We rijden nu 60 mijl door de Mojavo Desert (woestijn, geen huizen, niets!). Niets dan vlaktes met kleine struikjes (dor en hard) en een berglandschap. Als we in de buurt komen van Tecopa verandert het landschap wel, veel wit en vele raar gevormde heuvels. Het lijkt een beetje op een maanlandschap. Hier liggen (soms uitgedroogde) zoutmeren. We rijden naar Tecopa Hot Springs. We melden ons aan (er is geen water en geen afvoer) en krijgen plek 45. Aan onze kant staat een enkele camper, aan de andere zijde staan vele grotere campers. De wind is nog steeds stevig te noemen, maar de zon schijnt. We gaan wandelen, eerst de berg op waar een kruis staat. Hier hebben we een mooi uitzicht op de gehele omgeving. Verder langs de weg gelopen en huizen bekeken. Terug bij de motorhome hebben we uit de wind en in de zon zitten lezen. Worden aangesproken door

onze buurman en worden uitgenodigd voor de Happy Hour om vijf uur in de community ruimte. Even later worden we aangesproken door een andere mevrouw en zij nodigt ons ook uit, bord en silverwerk meenemen. Iedereen neemt iets aan eten mee, we nemen de mandarijnen en de chocoladekoekjes mee + eigen drinken.

Om vijf naar community ruimte gegaan, worden opgevangen en stellen ons voor aan de groep. De groep blijken Skpps te zijn, mensen die in campers wonen en rondtrekken (en soms nog een huis hebben). Skpps zijn gepensioneerd en organiseren allerlei bijeenkomsten en tours. Wij krijgen een lint met onze naam erop. Met verschillende mensen gesproken. En als Gast mogen wij beginnen met het opscheppen uit de verschillende mee gebrachte etenswaren. Ook het dessert ontbreekt niet. Wij kunnen ook de volgende dagen meedoen met excursies. We krijgen de aanbeveling om online een site te reserveren in Las Vegas. Half zeven gaan we weer naar ons eigen huisje op wielen. Koffie drinken, verslag schrijven e.d. Hier ontvangen we via Wifi ook internet en reserveren voor morgen bij KOA in Las Vegas.

Vrijdag 13 april van Tecopa naar Las Vegas

Half zeven zijn we wakker! Het waait weer flink. Wel droog en het wordt zonnig. Ontbijt en douchen in onze motorhome. Dit gaat goed, water is goed warm. Als Jan douchet blijft het water in de bak staan, blijkt de grijze tank vol te zijn. Voor vertrek nemen we koffie en gaan daarna dumpen. We nemen afscheid van onze burens. Negen uur rijden we weg. In Shonhone benzine getankt. De weg naar het Death Valley National Park blijft fascineren. Bij Death Valley Crossing slaan we af en gaat de weg stijgen tot 3.000 ft. Prachtige kleuren in de bergen, vreemde formaties en dergelijke. Bij de ingang tot het park is geen bemensing alleen een automaat. Deze kan echter geen jaar kaarten verstrekken, jammer maar we rijden toch maar door (hoewel dit ook niet van Cruise America mag). We rijden tot het Zabriskie point. Hier is het druk met zowel auto's als met bussen. Vanaf dit punt heb je een mooi uitzicht. In de verte, ver naar beneden ligt het dal van de Death Valley. Wij gaan niet verder naar beneden maar gaan om half twaalf terug naar Death Valley Crossing. Onderweg gestopt om in de zon en uit de wind ons broodje te eten. We maken foto's van de omgeving en de bloemen. Nu rijden we richting I-95 in Nevada, we gaan over enorme vlaktes. De I-95 is duidelijk drukker en we hebben meer last van de wind (rukken). Bij de afslag met weg 156 naar de Mt. Charleston Wilderness Area stoppen we voor ons drinken. Hier gaat Ellie, die nog last had van het vallen in Nederland, proberen of zij wel kan auto rijden. Dit blijkt goed te gaan en vanaf nu rijdt Ellie ook dagelijks met de motorhome. We rijden over deze zeer stille weg en blijken over een bergpas te gaan die ons naar ca. 2400 m hoogte brengt. Er ligt nog sneeuw langs de weg. Mooie uitzichten, veel (apart soort) naaldbomen. We rijden een soort rondje en komen uiteindelijk weer op de I-95 uit, vlak voor Las Vegas. We kunnen de torens van de grote gebouwen al zien. Het is meteen flink druk geworden op de weg ondanks de 6 tot 8 banen. Toch komen we vrij soepel bij het KOA terrein. Een enorm terrein, de pijlen volgend komen we bij de registratie. We boeken voor 2 nachten (moeten nog één nacht erbij betalen). We krijgen een plek aan de rand van het terrein. Achter ons is een stenen muur met daarachter een bouwterrein. Voor ons, uitzicht naar de lichtjes van Circus Circus. Na het aansluiten drinken we wat en zenden een SMS naar de kinderen. Lopen naar de winkel voor brood en groente. Ellie gaat koken (vissticks). Buiten koffie drinken en inmiddels wordt het donker. We zien de hoeveelheid lichtjes duidelijk toenemen. In de lucht vliegen de heli's af en aan (soms wel 6 tegelijk). We lopen via het terrein en langs Circus Circus naar de Strip. Eigenlijk is het te warm voor een vest. Wij verbazen ons

over de mensen, de gebouwen, lichten, reclames en vooral aan de grote hoeveelheid gokgelegenheden en de mensen die dit gebruiken. We lopen tot de hoek van Treasery Eiland. Lopen door Wymn, met winkels van alle grote mode winkels en grote watervallen. Andere zijde terug gelopen en 10 uur zijn we op de camping. Nemen wat te drinken en gaan slapen.

Zaterdag 14 april in Las Vegas

We worden laat wakker om acht uur. Op ons gemak nemen wij ons ontbijt. Het weer ziet er goed uit, zon en warm. Hebben een SMS van Manon terug gehad, het 26 gr in NL. We douchen in onze motorhome omdat het toiletgebouw wat ver lopen is. Onze koffie drinken we buiten in de zon. Jan gaat naar de campingwinkel om toiletblokjes te kopen maar neemt ook appel-rozijnenkoek mee. Jan leegt zowel de black- als de grey-tank. Nemen nog een koffie en doen het rustig aan. Na de lunch met aardbeien gaan we omstreeks half twee op pad. We nemen zo weinig mogelijk mee en wandelen naar Circus Circus en stappen door op de bus (\$5,- voor een dagkaart) en rijden mee tot Luxor. Door de grote drukte op de weg doen we hier bijna een uur over! Vanaf Luxor lopen we over de Strip terug. Veel foto's gemaakt van de vele hotel/casino complexen. Vele hotels hebben tussen de 3.000 en 5.000 kamers! En elk hotel heeft zijn attracties maar het draait altijd om mensen in het casino te krijgen. Bij elk hotel is het drukte van belang, veel taxi's, veel grote slees en vele piccolo's en ander personeel. Voor elk klusje is er wel een personeelslid beschikbaar. Bij de incheckbalies van de hotels staan bijna altijd mensen in een rij te wachten om geholpen te worden. Wij zijn bij een aantal hotels binnen geweest (mag want het is ook de toegang tot het casino). Bij New York New York hotel loopt er een grote achtbaan op het dak (met loopings). Bij een foodcourt nemen we een grote beker (ca. een liter) drinken. Drinken de helft ter plaatse op en vullen de bekers nog een keer bij voor onderweg. Een gebouw van 4 verdiepingen met alleen MenM spullen en zo ook met Coca Cola. En overal en overal mensen! Bij MGM door het casino gelopen om naar leeuwen te kijken. De leeuwen zitten in een glazen kooi en de twee bewakers zitten ook in de kooi. Bij Belligro (vanaf de straat lopen er loopbanden naar de ingang van het hotel) even een plasje gedaan maar vooral naar de zeer fraaie bloementuin (echte) gekeken. Zien de aankondiging van Hans Klok bij Planet Hollywood (zijn show begint volgende week), natuurlijk een foto genomen.

Bij Paris gekeken naar de Eiffeltoren. De ingang van de liften is in het casino (doen we straks). Willen nu met de bus terug naar de camping. De eerst volgende halte blijkt bij Venetian te liggen maar hier staat een lange rij wachtenden en geen bus in aantocht (verkeer zit geheel vast). We lopen maar weer verder door en zo nog een paar haltes. Inmiddels is het 6 uur geworden. We lopen langs een Denny en besluiten hier te gaan eten. Jan neemt kipstrips en Ellie roastpot. Bij de sla krijgen we vier kleine broodbolletjes, die we niet opeten. Heeft prima gesmaakt en zijn weer wat uitgerust. Voor de bolletje krijgen we een doggiebag. Lopen naar de camping en bij de registratie krijgen we een lift van KOA medewerker naar onze motorhome. Even uitblazen en koffie drinken. Nu trekken we onze lange broek aan en nemen een vest mee. Weer naar bus gewandeld en weer tot Luxor met bus meegereden om alle lichtjes te kunnen zien. Overgestoken om aan de andere zijde terug te rijden tot Paris. We lopen door het casino naar de ticketbalie (\$9,- pp) en dan in de rij voor de lift naar boven in de Eiffeltoren. Er wordt een foto van ons gemaakt. Op zich gaat het wel snel met ca. 10 personen per lift. De lift is een kwart met voorin glas zodat je tijdens het omhoog gaan naar buiten kan kijken. Boven een prachtig uitzicht over de verlichte stad. Wel een stevige wind. Beneden zien we de auto's vast staan op de Strip. Een waterspel bij Bellegia lijkt erg klein. Veel foto's gemaakt. Weer beneden kopen we de

gemaakte foto. Inmiddels is het half elf. We lopen naar de Venetian. Hier is het een onwerkelijke wereld. Binnen is het zo gemaakt dat het altijd daglicht lijkt te zijn. Venetië in het klein, compleet met gondels, water en het dogepaleis. Er staan veel mensen in de rij te wachten naar blijkt het Tao-restaurant. Half twaalf stappen we op de bus om terug te gaan naar de camping. Middernacht zijn we bij de motorhome! Even wat drinken en dan naar bed.

Zondag 15 april van Las Vegas naar Kingman

Ondanks de vermoeiende gisteravond zijn we redelijk op tijd wakker. Het is een redelijke zonnige ochtend. Na alle gebruikelijk dingen, vertrekken we om tien uur. Via de Sahara blvd rijden we richting Hooverdam. Eerst aantal boodschappen (brood, melk, etc) gedaan bij een Alderson. We willen via de weg langs Lake Mead. Dit loopt via een natuurpark. Bij de ingang worden we leuk geholpen en hebben een jaarkaart gekocht voor praktisch alle parken. Bij een parkeerplaats met uitzicht op het meer gaan we in het zonnetje zitten. Jan is erg verkouden en blijft even lekker zitten. Ellie maakt brood klaar. We kunnen weer ver om ons heen kijken, weer een woestijnachtige indruk. Nu gaat Ellie rijden, richting Hooverdam. Het laatste stuk is in file. Er wordt een nieuwe weg gebouwd en er is een controle van alle voertuigen. Ook wij moeten stoppen en worden geïnspecteerd (ter bescherming van de dam). Stapvoets gaan wij over de dam (veel mensen) en parkeren de motorhome aan de andere zijde op één van de parkeerterreinen. We drinken wat en gaan terug lopen naar de dam. Een enorme dam en enorme overstort goten. Jan wil graag in de centrale aan de voet van de dam kijken en gaan dan mee doen aan een tour. Eerst film kijken over de dam. Dan met de lift ver naar beneden en door gangen heen om de generatorzaal te bekijken, weer met een lift om de water inlaatpijpen te zien en weer door gangen en met lift terug naar boven naar de expositieruimte. Kortom een mooie rondleiding omtrent deze enorme dam. Na vieren rijden weer door naar Kingman. Nu gaat Jan weer rijden. Eerst door flink heuvelachtig terrein en later over een enorme vlakte. Oorspronkelijk wilden we verder maar het is al laat, na onderling overleg zoeken we de KOA camping in Kingman op. Hier eten we de vanmorgen gekochte pizza op. Na het eten gaan we de foto's uit onze fototoestellen halen (en bekijken). Vervolgens bepaald welke foto's op onze website gezet kunnen worden. Jan maakt dit in orde en bedenkt de teksten erbij. Al met al wordt het ruim 11 uur.

Maandag 16 april van Kingman naar Williams

Vannacht was Jan eruit vanwege zijn verkoudheid, hoesten en niezen. Verder wel goed geslapen. Vannacht weer koud geweest, in de ochtend wordt het warmer door de zon. Tegen achten staan we op. We gaan eerst ontbijten, maar Jan zet de computer aan om de foto's op de website te zetten. Dit lukt allemaal niet lekker (stopt steeds). Uiteindelijk staan nog voor het ontbijt de foto's op de site! Lekker gedoucht in het hoofdgebouw met veel warm water. Kinderen een SMS gezonden waar we zijn en dat de foto's er zijn. Ellie haalt koffie bij de receptie en net na half elf vertrekken we. Ellie wil rijden om Jan te laten rusten. Als we getankt hebben volgen we de route 66. Een historische route van Chicago naar LA, deze route is echter niet meer geheel intact. Wederom een geweldige open vlakte met vrijwel geen huis. Wel is de vlakte iets groener door een ander soort struik(je). Onderweg bij een inrit naar een hek gestopt om koffie te zetten en te drinken. Stoeltjes uit en in het zonnetje. Komt er uit schier eindeloze vlakte toch een auto op dit hek af om hier de weg op te gaan! Auto rijdt gewoon door het gras (of wat het ook is). Omdat we weinig brood hebben stoppen we onderweg bij een store om brood te halen. Helaas hebben zij alleen

worstenbroodjes. Tegen half twee nog eens gestopt voor de lunch. We kijken nu naar een spoorbaan. Stoeltjes uit. Jan maakt brood klaar. Onderweg hadden we een fietser langs de weg gezien (zat te eten) en komt nu langs. Hij roept ons gedag met Be Carefull! De weg loopt vrijwel constant omhoog. Uiteindelijk eindigt dit deel van Route 66 op de I-40 en rijden het laatste stuk op de snelweg naar Williams, weer met flink klimmen. Naar onze schatting zitten we inmiddels op zo'n 2.000 meter. De laatste twee uur is het donkerder geworden. Bij het naderen van ons het eindpunt dwarrelen er kleine sneeuwvlokjes door de lucht. De camping van onze keuze is helaas gesloten (later vernomen dat het gebouw is afgebrand), na een discussie besluiten we terug te gaan naar de andere KOA camping Circle Pines eveneens in Williams. Hier worden we leuk ontvangen en krijgen plek 91. Een terreinwagentje gaat ons voor naar de plek. We komen tussen twee anderen in te staan. Die meneer waarschuwt voor bevriezingsgevaar van de waterleiding (de kraan is elektrisch verwarmd). Jan sluit de motorhome aan en Ellie schenkt drinken in. Nu is het zonnetje terug en gaan we nog even buiten zitten. Het blijkt enkele graden boven nul te zijn. We kijken bij het zwembad en kopen o.a. brood in de winkel. Ellie gaat koken en Jan zoekt uit of er morgen een camping in het Grand Canyon park is. Na het eten koffie en dan gaan we naar het zwembad. Het is druk met vooral meisjes. Omgekleed in de showerruimte. Het zwemwater is warm en deels diep. Als één van de twee spa's vrij is gaan we daarin. Heet te noemen (104 gr F ca 40 gr C) maar heerlijk om in te zitten. Dan weer het koudere zwembad in en tot slot weer in de spa. Afdrogen en aankleden (warm), het lopen naar de motorhome is lastig want het is erg donker. Weer in de motorhome nemen we de tweede koffie. Ellie wil wat wassen, zaklantaarn mee. En paar keer heen en weer geweest (wassen en drogen). Ellie heeft zitten puzzelen en Jan zitten schrijven. Via internet reserveren we, voor morgen, een plaats in Trailer Village in Grand Canyon.

Dinsdag 17 april van Williams naar Grand Canyon

Vannacht heeft de kachel een paar keer gebrand, het is koud geweest. Verder goed geslapen en staan om acht uur op. De zon schijnt en er is een strak blauwe lucht. Na het ontbijt drinken, voor we weggaan, koffie. Tien uur rijden we weg naar de Grand Canyon. De reis gaat voorspoedig en kwart over elf rijden we het National Park in. Het is druk in de straten van Grand Canyon. Je mag er alleen stapvoets rijden (15 en 25 mijl/uur). We praten over de weg naar de camping en Jan rijdt door een stopbord zonder echt te stoppen (er was niemand). Even later rijdt er een politieauto achter ons met zwaailicht (en kort de sirene aan om onze aandacht te trekken), we moeten stoppen. Jan stopt op een parkeerterrein. Agent vraagt om rijbewijs en legt de overtreding uit (negeren van stopbord). Jan legt uit hoe het komt. Het rijbewijs wordt gecontroleerd in de politieauto. Agent komt terug en verteld dat wij nu geen ticket (bekeuring) krijgen maar dat we goed moeten opletten! We bedanken de agent vriendelijk en rijden naar de camping Trailer Village. De mevrouw bij de toegang weet niets van een internet reservering en kan op de computer die ook niet vinden. Hoewel overal bordjes staan dat de camping vol is, vraagt Ellie of er toch nog een plekje voor ons is. Na zoeken mogen we plek A2 nemen. We bedanken vriendelijk, betalen en rijden naar A2. Als de motorhome staat gaan we eerst wat eten. Jan maakt het brood klaar en Ellie zit in de zon. Na het eten pakken we de rugzak in en lopen naar de shuttle bus halte bij de ingang. De bus staat er en wij rennen, de chauffeur wacht netjes tot we binnen zijn. Het gaat allemaal vrij rustig en gaan eerst nog langs andere punten maar eindigen bij het overstappunt met de rode bus. Deze bus gaat naar Hermits Rest. Even later kunnen we instappen, het is bus met een "buskar" er achter.

Op deze route mogen alleen bussen rijden. We rijden mee tot het einde en onderweg kunnen we al genieten van de verschillende uitzichten over de Grand Canyon. Bij het eindpunt is een kleine trail naar wat vroeger een soort kluzenaarshuis was. Hier is nu een souvenirwinkel en een eet en drink gelegenheid. Het is warm en dus kopen we een ijsje, zo een tussen wafeltjes zodat je aan het einde van je ijsje niet weet hoe je het vast moet houden zonder vieze plakhanden te krijgen.

We gaan nu via een paadje langs de rand van de Grand Canyon terug lopen. Een prachtige wandeling over dit slingerende pad met naast je een enorme diepte van 1.000 tot 1.200 meter. De uitzichten zijn schitterend. We lopen tot Pima Point en kunnen berekenen dat wij niet geheel terug kunnen lopen (in tijd en in vermoeidheid). Nemen de bus de bus terug naar het eindpunt (de bus stopt niet op de terugreis op alle punten) en rijden weer mee naar Hopi Point. Hiervandaan lopen we naar het plaatsje Grand Canyon. Al met al hebben we ruim 2 uur gelopen. We stappen op de blauwe buslijn en komen zo voor de deur van onze camping uit. Tegen zeven uur zijn we terug. El bakt het een en ander en na het eten zetten we de foto's op de computer en selecteren we foto's voor de website. Het op de website zetten lukt niet de verbinding is niet stabiel genoeg.

Woensdag 18 april 2007 van Grand Canyon naar Camaron

Vanmorgen wakker geworden met zon en veel wind want de motorhome schudde heen en weer van de wind. Ellie heeft vannacht gehuil gehoord (waarschijnlijk wolven, nieuwe maan?) Na het ontbijt en het douchen (in eigen motorhome omdat het douchegebouw erg ver weg ligt) zoeken we verbinding met de kinderen. Remco is offline en Remie is online. Op ons verzoek wordt er meteen gereageerd. De beelden gaan wat traag en het geluid doet het niet (later wel maar slecht). Manon en Femke en Remie vinden het duidelijk leuk. Geruime tijd met elkaar gecommuniceerd. We gaan vrij laat op pad, nadat Jan ook de reservoirs heeft gedumpt (11 uur). Eerst langs de general store gereden. Geld gehaald en inkopen gedaan (ook enige souvenirs). We rijden nu rustig naar de verschillende uitkijk punten langs de weg naar Desert view. Wederom prachtige uitzichten maar door de harde wind blijven we er niet lang. Onderweg bij een trail nemen de lunch (opletten dat ons brood niet weg waait!) Op een gegeven moment zien we een vrij groot beest de weg oversteken en als we er langs rijden blijkt het een grijze wolf te zijn (stoppen kan niet zomaar op de weg en de wolf was al tussen de bosjes). Bij Desert View parkeren we de motorhome en wandelen naar de wachttorens. Het is er druk. We gaan de toren in. Een prachtige oude toren met binnen in vele indianen afbeeldingen. Ellie koopt in souvenirwinkel een thermometertje.

Weer in de motorhome nemen we jusorange en gaan daarna verder. We laten de Grand Canyon achter ons. De vrij stevige wind en de onregelmatige rukwinden maken het rijden niet aangenaam. Het landschap is weer weids en voor ons ongelofelijk mooi. Weer zien we canyons midden in het land. Bij een uitzichtpunt (in de painted desert) gaan we kijken. Hier staan een heleboel kraampjes (slechts enkele zijn bezet) met sieraden en aardewerk, alle met een indiaanse achtergrond. Ellie vind één van de kettingen wel mooi en koopt deze en neemt er nog een bij. Bij de canyon foto's genomen (zandstormen). Op de vlakte nabij Camaron waait er erg veel zand. Bij een (achter) benzinepomp is een RV camping (nog leeg) maar dit zo erg in de wind dat Jan dit niets vind. Op naar de volgende plaats, maar als we iets verder rijden gaan we naar beneden een soort dal in en hier ligt ook een RV camping. We rijden er op en zien dat wij ons aan de overzijde bij het motel moeten aanmelden.

We parkeren de motorhome en lopen over. Het aanmelden is zo gebeurd en de plaats kost slechts 15 dollar. De plek mogen we zelf kiezen, dus plek 10. De motorhome aansluiten en we gaan eerst nog een foto maken van de typische brug uit 1911.

We willen gaan eten (ruim 6 uur) en gaan kijken hoe de hashbrown klaar gemaakt moet worden. In de oven/magnetron duurt ruim half uur. El maakt sla klaar en Jan drinkt zijn eerste biertje in deze vakantie! Na het eten, de afwas en de koffie lopen we naar de grote winkel aan de overzijde welke bij motel behoort. Het motel is volgeboekt en in de zeer grote winkel lopen wel mensen. Een enorme verscheidenheid aan indianen art artikelen. Mooi om te zien. Weer terug in de motorhome nogmaals koffie, verslag gemaakt wat opgeruimd en gepuzzeld.

Donderdag 19 april 2007 Van Camaron naar Page via Monument Valley

Dit keer staan we zeven uur op. De zon schijnt lekker en we horen en merken niets van wind. Geen douches of toiletgebouw dus weer douchen in onze eigen douche. Na het ontbijt en opruimen en koffie en het dumpen rijden we naar de overzijde en parkeren we de auto. Nog even naar de brug uit 1911 gelopen en dan naar de winkel. We kopen een sandpainted schilderij met Indianenfiguren erop (later in de winkel bij Monument Valley gezien voor het dubbele bedrag). Kwart over negen rijden we de weg om naar Monument Valley te gaan via Tuba City en Kayenta. Het aan ons voorbij trekkend landschap is steeds weer wisselend. Vele kleuren bergen en heuvels, vele vormen en modellen, vele soorten struiken en bomen en erg weinig huizen en mensen. Een prachtige route. Vlak voor de weg naar het visitercenter is het duidelijk dat we er zijn. De bekende foto's van de reclames komen echt in beeld. We nemen foto's. Dan naar het center zelf toe gereden, we zijn in het Navajo Tribal Park en betalen nu entree. Auto geparkeerd en naar de terrassen gewandeld. Hier vandaan een prachtig uitzicht! Vele foto's gemaakt. Gevraagd aan een meneer om van ons een foto te nemen. Jan maakt van hun ook een foto. Praatje gemaakt, zij hebben geen vaste woonplaats en trekken door het land (Skpp). Door het centrum en museum gelopen. Ca. één uur gaan we terug. Vlak voor de kruising met de grote weg parkeren we de motorhome en zetten de stoeltjes buiten. Jan maakt broodjes klaar en samen eten we die in het zonnetje op. Nu moeten we eerst een stuk de zelfde weg terug tot de kruising bij weg 98. Op deze weg wederom geparkeerd om ons sapje te drinken. Dan het laatste stuk naar Page. (we hebben om en om gereden). Ellie had uitgezocht naar welke camping we moesten gaan en daar rijden wij nu zomaar recht op af! Ingecheckt (met korting, \$20) en krijgen plaats 28 toegewezen. Een ruime plek. Motorhome aangesloten en de stoeltjes neergezet. Maken een praatje met onze Duitse burens. Ook zij zijn niet tevreden over de services van Cruise America, met name de handdoeken, deken en slaapzak en de vele vergeten inrichtingspullen!

We drinken wat in het zonnetje en maken daarna een wandeling over het terrein en de naast gelegen rode bergen. Ook kijken we bij het zwembad (met zout water?, wel warm). Wij besluiten om morgenochtend vroeg te gaan zwemmen (en meteen douchen). Jan gaat de computer even aan zetten om de Wifi te testen. Helaas allen beveiligde verbindingen (en de balie blijkt al om zes uur gesloten te zijn). Dit dus ook morgenochtend navragen. Remco een SMS gezonden dat wij morgenochtend contact zullen gaan zoeken.

We eten pizza met sla. Na het eten de vele foto's overgezet op de computer en het dag verslag gemaakt. Ellie zoekt de route voor morgen uit en waar we gaan overnachten.

Vrijdag 20 april van Page naar Ruby's Inn

Zeven uur opgestaan en gaan eerst ontbijten. Ellie heeft bedacht om één van onze slaapzakken (wij hebben er drie) aan de Duitse burens te geven en wij van hun deken. Zo kunnen die jongelui ook samen in een slaapzak slapen. Dit wilde zij erg graag! Na het ontbijt gaan we zwemmen! Er is een verwarmd binnenbad met een hete spa. Het water van het zwembad is niet echt warm maar zeker goed genoeg om er in te gaan. De spa is wel heet! Hier treffen we weer de Duitse jongelui. We nemen foto's en krijgen (later) hun e-mail adres. Jan vraagt bij de balie of er WiFi is maar dit is er niet! Remco via de SMS geïnformeerd. Wij komen op het idee om bij één van de hotels te gaan staan en te zien of wel WiFi is. We ruimen snel op, nemen afscheid van de Duitse burens en rijden naar de weg (waar o.a. een Walmart ligt). Hier zien we Days Inn en gaan op parkeerterrein staan. Laptop aangezet (en Ellie zet ondertussen koffie) en contact gezocht. Remco is wel aangemeld bij MSN maar reageert niet, SMS gezonden en even gebeld. Nu zien we de (klein)kinderen. Verbinding is niet goed, spreken af morgen weer te proberen. Getankt en naar de Walmart gereden voor onze inkopen. Al met al weer een aardige voorraad. Het weer is een beetje wisselend, beetje zon en beetje bewolking. Vanuit Page rijden we naar de dam (maar gaan over de brug) van het Lake Powell. Even verder zien we de afslag naar een viewpoint en gaan daar heen (waren te ver hebben gedraaid). Wel een hobbelpad en een erg steile helling. Een prachtig uitzicht over Lake Powell en naar Page en de dam. Weer wat verder gereden komen we bij een informatiecentrum van het Grand Staircase-Escalante National Monument. Hier gekeken en folders gehaald. Ook hier hebben heel vroeger dinosaurussen geleefd. De weg door dit National Monument is aardig omhoog en omlaag maar veelal erg recht. Mooie vergezichten, maar het is even zoeken om een plek te vinden waar we van de weg af kunnen en onze motorhome een beetje recht neer kunnen zetten. Zo plek is gevonden en met uitzicht op de bergen eten wij een boterham. Via Kanab en weg 89 komen we bij de afslag naar weg 12. We komen nu eerst door de Red Canyon. Dit is mooi en bijzonder. Wat later komt de afslag naar Bryce Canyon National Park. Een paar mijl voor de ingang ligt de camping die Ellie heeft uitgezocht, Ruby's Inn RV Park. Ingecheckt en we rijden naar plaats 152. Jan sluit nu alleen het elektra (het is al flink koud, zitten op 7.777 ft = 2.300 meter) en geen water i.v.m. bevriezingsgevaar. Ook checkt Jan of de WiFi het doet (ja, maar zwak). We gaan nu eerst wandelen naar het zwembad en de winkels bij het hotel deel. In het zwembad is het druk (veel hotelgasten) en er is weinig omkleed gelegenheid. We lopen de grote winkel door, veel souvenirs maar ook brood e.d. Op de terugweg naar de motorhome langs de campingoffice gelopen. In de wasserij moet ook een internetaansluiting zitten. Er zit een mevrouw met een laptop, Ellie vraagt waarom hier. Hier is de WiFi ontvangst sterker en er zit plug aansluiting. Als we bij de motorhome zijn gaat Ellie koken (broccoli en biefstuk) en Jan met laptop terug naar wasserij om de sterkte uit te proberen (scheelt niet veel en de plug past niet). Na het eten e-mail opgehaald en foto's overgezegt van de camera's naar de laptop. Daarna heeft Jan de internetalbums klaar gemaakt. Remco heeft nu meerdere bladzijden aangemaakt, zodat Jan nu het foto album kan opsplitsen. Tegen het naar bed gaan gaat het uploaden naar het eerste album lekker constant. Jan doet nu ook maar de nieuwe tweede, intussen ligt Ellie in bed. Te merken aan de temperatuur wordt het een frisse nacht!

Zaterdag 21 april van Ruby's Inn naar Bryce Park

Ja het was koud vannacht, als we wakker zijn geworden en Ellie kijkt naar buiten (kwart over zeven) is het buiten wit. Niet veel sneeuw maar wel wit. Opgestaan, ontbijten en

wassen. Omstreeks negen uur kijkt Jan of er verbinding is met Remco. Remco heeft een videogesprek aangevraagd, Jan klikt erop en er is verbinding met beeld en geluid. Wel wat vertraagd maar ja. Timo vind het prachtig, Melvin is bij andere opa met de boot en blijft daar slapen. Leuk elkaar gezien te hebben. Opruimen en vertrekken. Bij de winkel gas getankt (5 gallon) en een brood gekocht. De sneeuw is praktisch weg (zeker op de straat) er begint een zonnetje te komen. Het Bryce Canyon Park ligt bijna om de hoek. We rijden erin, laten onze card zien en we kunnen verder. Ellie wil graag even kijken op de camping in dit park en wil daar als het even kan ook vanavond overnachten. We rijden een rondje op dit terrein. Op zich ziet het er goed uit. Wat doen we nu eerst? We lezen de net ontvangen papieren en zien dat het beste is om eerst geheel naar het einde van de weg te rijden (ca 20 mijl) maar na een bepaald punt mogen er geen trailers komen. Wat is een trailer? Voor deze vraag gaan we naar het informatiecentrum. Wij mogen gewoon door rijden, een trailer is een auto die iets trekt. Op naar het eindpunt, Rainbow point. Onderweg krijgen we nog een flinke hagelbui, maar gelukkig komt er in de loop van de dag steeds meer zon!

Hier nemen we eerst nog een koffie en gaan dan wandelen, de Bristlecone trail van bijna een uur. Een prachtige wandeling door een bos (wel op 2.800 meter hoogte) en met uitzichten op de vreemd gevormde HooDoo's. Hierna rijden we terug, steeds stoppend en foto nemend bij elke viewpoint naar Farviewpoint. Nadat we hier hebben gelopen o.a naar Piracy Point gaan we lunchen. Ellie zet de stoeltjes voor de auto neer (uit de wind) en Jan maakt het brood klaar. Als we zitten komen er van langs rijdende automobilisten aardig opmerkingen over ons buiten zitten. Er komt zelfs een man vragen of hij van ons een foto mag maken! Hij stuurt ons zijn foto per e-mail. Schijnbaar doen wij iets bijzonders.

Verder bij de andere uitzichtpunten langs gegaan. Op weg naar Bryce Point zien we 2 hertjes in het veld en even verderop in het bos een hele groep. Bij het Bryce Point een heel stuk langs de rand gelopen en weer naar alle vreemde dingen gekeken, je kan hele kerken in die kolommen herkennen. Bij Sunsetpoint besluiten we de Navajo Loop te gaan lopen (is geen loop meer, wegens een afstorting is er een deel afgesloten) Wij willen gewoon tussen die rare kolommen door lopen. Het is een flinke afdaling maar erg leuk om te doen. Prachtig te kunnen zien hoe het leem naar beneden loopt. Weer terug naar boven is wel even meer afzien maar de moeite waard. Eenmaal weer boven lopen we van Sunsetpoint naar Sunrisepoint en terug. Ook de moeite waard. Inmiddels is het over vijf uur. In de motorhome drinken we wat en besluiten om hier te blijven en te overnachten op de North camping. Naar de camping gereden, registratiezakje opgehaald en een plek gezocht. Het is plek 37 geworden. Er is geen elektra, geen water, geen afvoer, wij moeten dus zuinig doen met de boordaccu en het water. Registratie zakje ingevuld en geld in gedaan. Zakje naar beneden gebracht en in stalen koker gedaan. Rondje op het terrein gelopen op zoek naar general store (niet gevonden, maar naar later bleek hadden verder moeten lopen. Ellie gaat soep maken en broodjes met worst. Kwart over zeven (onze California tijd) gaat de zon onder. We verwachten een koude nacht en hebben de gordijnen vroeg gesloten. Jan gaat verslagen typen en Ellie doet wat verstelwerk. We moeten wat zuinig doen met de kachel (ventilator) omdat deze maar circa 2 uur op de accu kan werken.

Zondag 22 april van Bryce Park naar Torrey

Vannacht is het inderdaad koud geweest, de kachel heeft een paar keer aangeslagen ondanks dat hij uit stond (ca 10 graden). Als Jan opstaat zet hij de kachel hoger en kijkt op de binnenthermometer en het is 8 graden. We kleden ons nu aan en gaan ontbijten, met de kachel wat hoger en het water koken voor de eitjes en de thee wordt het al beter qua

temperatuur. Als we klaar zijn gaan we met de auto naar de generalstore (en andere voorzieningen). Inmiddels is het gaan sneeuwen, weliswaar licht maar toch. Ellie kijkt hoe het met de douches gaat, moet voor 2 dollar aan kwartjes in. Jan gaat dit wisselen in de store. Ellie gaat eerst douchen en daarna Jan. De douches zijn warm en veel water. We gaan in de store even winkelen, kaarten, brood en 2 koffie. We gaan weer terug naar de motorhome om de koffie op te drinken (met plak cake). Het sneeuwen is minder geworden en omdat we vlak bij het Sunrisepoint zijn gaan we daar kijken. Wat een verschil met gisteren! De vreemde punten liggen er bijna somber bij. Gauw terug naar de motorhome! We vertrekken en stoppen even later weer bij Rubys Inn om te tanken en Ellie gaat de kaarten voor de kinderen op de post doen. Nu gaan we echt op weg en nemen weg 12. Op zich een goede weg met prachtige uitzichten maar nu een beetje weg door de regen. Het is erg stil op deze weg wellicht veroorzaakt door dat het zondag is? Ook hebben we vandaag een uur korter, hoewel dit al eerder had gemoeten, hebben we vandaag onze horloges verzet op Utah tijd (8 uur verschil met NL). Op een prachtige weg met een zeer weids uitzicht stoppen op een parkeerplaats om van dit uitzicht te genieten (het is weer even droog). We zetten de auto zo dat we uit het raam dit uitzicht kunnen blijven zien en gaan onze boterhammetjes eten. Ook nu reageren mensen die ook even stoppen door even vriendelijk te knikken of te zwaaien. Weer verder over een lange bergrug met aan twee zijden een flinke afdaling. Veel stijgen en dalen. Na Boulder wordt het nog stiller op de weg en gaan we alleen maar klimmen (Ellie rijdt) en wordt de regen steeds meer sneeuw. In een sneeuwbus zien we hertjes langs de weg (geen foto kunnen nemen). Hoger en hoger en steeds witter komen we tenslotte op 9.000 ft (ca. 3.000 meter), afhankelijk van hoe de wind blaast, ligt er hier wel een laagje sneeuw op de weg. Andere zijde van de pas weer dalen en wat later stoppen we voor een beker vruchtensap. Maar we moeten een nog een stuk verder zakken en rijden naar Torrey. Het is nu droog geworden en de zon is gaan schijnen. Even voorbij Torrey slaan we af bij de camping Thousand Lakes. Hier worden we buitengewoon aardig ontvangen. We krijgen plek 14 op de hoek van het terrein met een uitzicht op de bergen. Een pracht plek. We gaan even kijken bij de WC en douches en de wasserij. Ellie gaat wat wasgoed (sokken e.d) in wasmachine doen. We gaan buiten wat drinken en in het zonnetje zitten. Als de was klaar is hangen we de sokken op hangertjes in de boom. Kwart over vijf zou er Europees brood zijn in de winkel, dit willen wij wel hebben. We kopen een grote witte broodbol en bestellen meteen 6 (zelf gebakken) muffins. Ook wisselen we geld voor de wasmachines. We leggen de biefstukken uit de vriezer en de hasbrown om dit straks te kunnen eten. Na het eten een paar keer naar wasmachineruimte om wasgoed te wassen c.q. te drogen. Verder aan het verslag en de foto's gewerkt.

Maandag 23 april van Torrey naar Blanding

Als we om zeven uur wakker zijn is de wereld om ons heen geheel wit. Natuurlijk is dit prachtig maar we willen wel straks verder rijden. Kachel lekker wat hoger gezet en het gebruikelijke ritueel van ontbijt met jus en een ei. Douchen schuin aan de overkant, water is lekker warm. Langzamerhand zie je de sneeuw minder worden. We vermoeden dat we de olie van de auto moeten verwisselen (sticker op ruit met mijl stand). Voor de zekerheid bellen we (Ellie) via de openbare telefoonsel naar het gratis nummer van Cruise America. Ellie wordt erg aardig te woord gestaan en zij vonden het een goede vraag. Het steek niet op honderd mijl maar we moeten wel laten doen. In de winkel de muffins opgehaald en gevraagd naar weg condities. Naar de richting die wij willen is geen probleem wordt steeds lager maar richting Bryce Park zal niet gaan.

Als we op weg zijn en Torrey uit zijn wordt het al meteen een stuk minder wit! We komen door het Capitol Reef National Park en stoppen om foto te nemen van de Chimney Rock en verder bij rosten met tekeningen welke door indianen vele honderden jaren terug zijn gemaakt. Over een boardwalk langs de rotswand gelopen. Het krioelt er van de rupsen. Verder wederom door prachtige natuurgebieden. Van sneeuw is niets meer te merken. Wel wat wind maar ook iets van zon. Bij Hanksville stoppen we om te tanken want de eerste 150 mijl is er geen tankstation (en ook geen plaatsje of gehucht!) Het eerste stuk is een soort prairie en later komen op het plateau waar door heen de Colorado rivier loopt. Bij een picknickplaats binnen tussen de rode rotsmassieven gaan we lunchen. Wel in onze motorhome omdat het buiten te fris is. Als we verder rijden komen we bij een uitzichtpunt vanwaar we de Colorado rivier kunnen overzien. Een geweldig uitzicht met in het midden een brug (over de rivier). Weer verder rijden gaan we weer behoorlijk stijgen (naar 2.000 meter) en begint het te sneeuwen. Om ons heen wordt het donker en wit, gelukkig blijft de weg vrijwel schoon. Daarnaast is het zeer en zeer rustig op deze wegen. Ca. drie uur zijn we bij de afslag naar het Natural Bridges Monument Park. Vier mijl naar de ingang en gelet op de sneeuw denken dat we alleen een rondje (14 mijl) in het park kunnen gaan rijden. Bij het informatiecentrum stoppen we om onze pas te laten zien en om een folder van het park te halen. Even rond gekeken en als we weer buiten zijn is het droog en wil de zon doorbreken! Bij alle bekende stopplaatsen gestopt om te kijken (het is droog, de zon is er en de sneeuw smelt door de zon weg!) Ook lopen we de korte trails o.a. naar de indianen nederzetting en de meest bekende brug de Owachomo Bridge. Heel mooi om dit te zien en tegen alle verwachtingen in met mooi weer!!! Inmiddels is het 6 uur geworden. We moeten nog naar Blanding hetgeen nog een 40 tot 50 mijl is. De weg is goed en de omgeving is prachtig om te zien maar we willen wel stoppen. Ellie had een camping uitgezocht, maar als we hier langs rijden vinden we die er niet uit zien! We rijden naar de informatie en horen dat er twee campings zijn (door rijden is te ver). We gaan terug naar de Blue Mountains. Eenvoudig camping met een zeer weids uitzicht, maar ook met wind. We staan op plek twee. Ellie bakt omelets en het snel donker. Jan gaat via de webmail (want met outlook gaat het niet) onze vakantie wensen verzenden aan vrienden en bekenden. Helaas moet hij eerst de e-mail adressen overnemen in webmail. Kortom de avond is snel om.

Dinsdag 24 april van Blanding naar Moab

Schijnbaar heeft het vannacht geregend. Er komt namelijk lekwater uit de airco aan het plafond. Zeer waarschijnlijk heeft de harde wind ons hier parten gespeeld. Na het inmiddels gebruikelijke ochtend ritueel gaan we met een redelijke heldere lucht op weg naar Moab. Onderweg gestopt voor koffie bij een gekke rots en bij een soort Naturel Bridge. Met de middag zijn we in Moab. We rijden door het stadje en stoppen bij de Informatie. Zoeken hier folders uit en vragen waar we de olie voor de auto kunnen laten wisselen. En meneer spreekt Nederlands en kan ons vertellen waar dit kan. We rijden nog verder naar een camping net buiten Moab, maar vinden dit niet zo goed. Rijden terug en stoppen op de parkeerplaats bij Mac Donalds. Hier tegenover is de garage waar olie gewisseld kan worden en er is een camping. We lopen naar de camping en lopen een hier een rondje. Besluiten hier te gaan staan en schrijven ons in. Halen de motorhome en rijden op onze plek. Gaan broodje eten in de zon. Lopen naar de garage om te vragen naar de kosten en wanneer dit kan. Het kan nu en kost omstreeks 45 dollar. Halen de auto en rijden in de garage. Onder de auto is een ruimte waar een meneer de plug van het carter los maakt en de olie laat weg lopen. En een meisje controleert de banden en een ander meisje maakt de

papieren in de orde. Nieuwe olie en een nieuw filter erin. Betalen en klaar! We rijden naar de supermarkt en halen de nodige boodschappen. Nog even naar de bank gereden om geld uit de muur te trekken. Terug op de camping gaat Ellie lekker in de zon zitten en Jan gaat (ook buiten) wat werken op de computer. Ca. kwart over zes lopen we richting brouwerij, een restaurant waar we gaan eten. We krijgen een tafel aan de zijkant (met banken). Het is lastig te kiezen omdat de menu's ons niet echt wat zeggen. Ellie neemt iets met steak en Jan met kip met honing. Jan besteld natuurlijk een biertje en Ellie neemt wijn. Eerst komt de salade (met een broodje) en dan het hoofdgerecht. Het smaakt prima, het is zeker niet te veel maar genoeg. Als dessert bestellen we een soort warme chocoladecake met daarop ijs. Het heeft allemaal prima gesmaakt. Om het eten te laten zakken wandelen we nu naar het centrum. Er zijn vele eetgelegenheden, je kan zien dat dit toch een soort centrum is voor zowel winter (ski) als zomer (fietsen, mountainbike, raften, e.d). Vanaf het infocentrum weer terug gelopen. Weer in onze motorhome nemen we koffie.

Woensdag 25 april van Moab naar Green River

We hebben goed geslapen. Het wordt mooi zonnig weer, dus korte broekenweer. Na de gebruikelijke ochtend dingen rijden we om even over negenen weg. We rijden Moab uit en slaan af bij weg 279. Deze weg 10 mijl afrijden (met naast ons de Colorado river) tot een parkeerplaats van waar een trail begint. We nemen eerst een beker koffie, trekken de bergschoenen aan en vullen de waterflessen. We gaan een trail lopen naar de Corona Arch. We lopen het eerste stuk omhoog en dan is er een kastje om je te registreren, hetgeen wij doen. We steken een spoorbaan over (deze ligt prachtig om er een wild west film op te nemen, hetgeen ook is gedaan, volgens de folders) en wandelen een leuk klein paadje (met veel ups en downs). De omgeving is schitterend, we komen slechts enkele mensen tegen op de gehele route. Er zijn enkele stukjes waar een veiligheid lijn is gespannen en er is bij stijl stuk een trap geplaatst. We komen in een dal waar ver boven ons een gat in de rotsen zit en iets verder staat een geweldig grote stenen boog, de Corona Arch. We lopen ook aan de andere zijde door en nemen verschillende foto's. We drinken wat en lopen terug. Het is inmiddels al aardig warm geworden maar we blijven genieten van de bloemen en de omliggende natuur. Zo tegen het einde van de trail hebben we mooi uitzicht over de Colorado rivier. Weer bij de motorhome aangekomen zetten we de stoeltjes uit en maakt Jan brood klaar. Even voor half twee vertrekken we van deze mooie stek en rijden door het dal terug en steken de weg over en rijden het Arches National Park in. Even de pas laten zien en we krijgen de folder over het park. Op de parkeerplaats van het visitorcenter bekijken we waar en wat we willen gaan zien. We kiezen ervoor om eerst naar het verste punt te rijden maar stoppen wel af en toe even om foto's te nemen, o.a. bij de rots die rechtop staat. Bij Devils Garden Trailhead is het druk met auto's en gelukkig kunnen we de motorhome netjes langs de weg parkeren. We drinken onze jusorange en nemen water mee en gaan op pad. Naar Tunnel Arch en de Pine Tree Arch is niet ver lopen. Dan verder naar Landscape Arch is wat verder lopen. We hebben prachtige vergezichten omdat we vrij hoog lopen. Bij de Landscape Arch even gezeten en foto's genomen. Kalm aan terug gelopen. Op de terugweg rijden we naar Delicate Arch, de meest bekende arch. Er naar toe lopen lukt qua tijd niet meer. Van een afstand met een laag en hoog uitzichtpunt kunnen we deze Arch toch bewonderen. Onderweg hebben we besloten niet terug te gaan naar Moab om te overnachten maar door te rijden naar Green River om zo doende alvast een stuk op weg te zijn naar Salt Lake City. Het is weliswaar een flink stuk rijden maar de weg is goed en breed. Om kwart over zeven zijn we op een camping, vlak naast een golfbaan. We zetten de

pizza's in de oven en als deze klaar zijn kunnen we deze nog in de zon op de bank (en tafel) buiten opeten. Het internet doet het goed. We nemen de foto's over en hebben onze keuze op internet gezet.

Donderdag 26 april van Green River naar Salt Lake City

Zeven uur staan we op, er is nog geen zon, meer bewolkt. Na het normale ochtend ritme rijden we om ca. 9 uur weg. Ellie rijdt het eerste deel door een nogal erg saaie omgeving maar wel een weg om op te schieten. Proberen bij enkele plaatsjes om bij hotels op internet te komen (om met de kinderen te kunnen praten). Dit lukt helaas niet omdat er steeds een code op zit. We krijgen meer zon en rijden steeds meer tussen de bergen door. Tegen twaalf komen in het stedelijk gebied van Salt Lake City (centrum ligt nog wel 50 mijl verder!). Proberen nog een keer te internetten bij een hotel maar lukt niet. Besluiten nog niet te eten maar eerst naar een camping in Noord Salt Lake City te rijden. De I-15 is erg druk maar rijdt wel prima door. Bij de afslag even gezocht hoe verder? Maar uiteindelijk komen we op de Redwoodroad. Deze heen en weer gereden, maar de camping uit de gids is niet gevonden, dus toch maar naar de KOA camping aan de Noord Templeroad. Ingecheckt en krijgen plek 82 in rij 10. We gaan nu eerst een broodje eten, uiteraard in het zonnetje. Jan probeert nog even internet maar krijgt de verbinding niet goed. Tegen drieën gaan we naar de receptie en vragen hoe het met internet inloggen moet (Jan snapt het, denkt hij). In onze korte broek en enkele shirt gaan we naar het centrum van Salt Lake City. We denken te lopen, je ziet de torens liggen, maar besluiten na enkele blokken op een bus te stappen. Bij een halte wachten wij op een bus. Bus 50, komt vlak bij Temple square, volgens de chauffeur. We krijgen seniorenkaartjes voor \$ 0,75 per stuk inclusief retour tot 18.45 uur. Nadat we uit de bus zijn gestapt lopen we het laatste stuk naar het Temple square. Dit is een soort plantsoen met prachtige bloemen. Er zijn veel mensen. We worden aangesproken (en maken een praatje) door twee vrij jonge dames die herkenbaar zijn met een badge dat zij gastvrouwen zijn van de Mormonenkerk. Zij nodigen ons uit voor een rondleiding van een half uur. In het gesprekje hebben we aangegeven dat wij wellicht beter Duits kunnen verstaan dan Engels, zodat de dames aanboden om een Duits sprekende gids te verzorgen. Of wij hier een paar minuten op kunnen wachten, dat kan. Achter ons, bij de Assembly Hall (soort kerkje) is het een drukte van belang. Hier zijn vele studenten die een graad hebben gehaald (promoveren) en dit met hun familie hier in ontvangst hebben genomen (hierbij was ook de vice-president van de VS aanwezig, hebben we niet gezien, wel de helikopters gehoord). Leuk om te zien dat al deze studenten met een zwarte mantel en zwarte muts (vierkant) rondliepen.

Even later worden we verwelkomd door een Duits sprekende jonge dame en met haar Engels sprekende suster. We lopen eerst naar de South Visitor Center alwaar we door een enorm raam naar de Salt Lake Temple kunnen kijken. Deze is niet toegankelijk voor niet Mormonen. Zij vertelde hierbij het verhaal over het ontstaan van de Mormonen. Verder naar de Assembly Hall (bezoeking) en naar de North Visitor Center. Hier is op de eerste verdieping in een enorme ruimte (het heelal uitbeeldend) het beeld van Jezus neer gezet.

Hier mogen we even zitten en horen dan in het Nederlands een soort getuigenis van de Mormonen. Even verder in een galerij met grote schilderijen van de verschillende bijbelstukken (Adam en Eva, etc.) mogen we weer zitten en zingen de dames en nog twee andere dames een soort afscheid lied (in het Duits) voor ons. We hebben opgeschreven wat wij ervan vonden en wie wij waren en of wij verdere contacten wensten.

Tijdens de excursie kwam ook het beroemde Tabernacle Choir ter sprake. Blijkt vanavond om half acht een concert te zijn. Het lijkt ons mooi om dit bij te wonen. We besluiten om hier heen te gaan. We lopen nu eerst nog naar de Informatie van Salt Lake City (was even zoeken) om informatie te vragen over wandelingen in de bergen bij Salt Lake City. We zijn net op tijd! En krijgen een blaadje met een aantal wandelingen, maar er ligt nog vrij laag sneeuw. Met een bus weer naar de camping gekomen. Hier informeren naar vervoer naar Temple Square om zeven uur. Dit kan om 7.10 uur. Ellie meteen met eten begonnen en Jan probeert nog even internet (lukt niet). Meteen koffie gezet en de afwas laten we maar staan. Even zeven uur staan we klaar om opgehaald te worden. Hoewel de zon nog schijnt en de temperatuur lekker aanvoelt hebben we wel een jasje aan gedaan. We worden netjes opgehaald met een busje en voor de deur bij Temple Square afgezet. We lopen, even voor half acht, naar de Tabernacle en worden netjes ontvangen (wel moet Jan even zijn tasje openen). We kunnen zelf een plaats zoeken. Er is nu al een concert (het slot horen wij). Het podium wordt ontruimd en zo langzamerhand zie je de dames en heren aan de achterzijde naast het orgel hun plaats zoeken. Ook de orkestleden (komen soms net voor achten binnen!) zoeken hun plaats. Om acht uur staan de ca. 360 leden van het koor op hun plaats. Nu zijn er eerst repetities met koor en orkest. Half negen begint het concert zelf tot ca. kwart over negen. Foto's nemen en filmen mag allemaal. Ook kan je komen en weggaan wanneer je wil. Opvallend is dat er ook vele jonge mensen zijn. Het klonk erg mooi. Tegen half tien vertrekken wij (en de meeste mensen), het koor gaat nog oefenen.

We lopen naar een bushalte en zien dat vrijwel iedereen met de auto vertrekt. Wij staan alleen bij de bushalte. Vanuit een andere richting komen vele mensen aanlopen en wordt het erg druk met verkeer, er blijkt ergens een game te zijn geweest. Na een kwartier besluiten we naar de volgende bushalte te lopen en hier staan wel een aantal mensen te wachten. Eén meneer weet goed welke bus wij moeten hebben maar die gaat pas kwart over tien. Wij wachten en iedereen, want er komt geen enkele bus. Even kwart over tien is de bus 313 er en kunnen we mee (en die meneer stapt ook in en zegt tegen de chauffeur waar wij er uit moeten). Even over half elf zijn we op de camping. We drinken nog wat en gaan dan naar bed.

Vrijdag 27 april van Salt Lake City naar Jackson

Vannacht zijn we wakker geworden van het toeteren van een trein, deze reed schijnbaar niet ver bij ons vandaan voorbij en bij elke overgang wordt er langdurig getoeterd. Omstreeks kwart over zeven zijn we wakker. Het weer ziet er goed uit, zonnig en blauw. Het is s'morgens nog wel fris. We doen het kalm aan, na het eten douchen (Ellie in de motorhome en Jan bij de douches). Jan krijgt nu wel de internetverbinding voor elkaar. We zenden een e-mail naar Erica (morgen jarig) en een e-mail naar Nel (omtrent het Tarbenacle koor). Nu we contact hebben kijken we of de kinderen on-line zijn. Geen van beide. We bellen naar de kinderen hun huis, ook niet. Manon mobiel gebeld en zij is thuis en zet de computer aan. Even later kunnen we elkaar zien en horen. Femke heeft dikke duim. Remco mobiel gebeld en hij is met de kinderen onderweg naar Plopsaland! Melvin gesproken. Wij drinken nog een beker koffie en gaan ons klaar maken om te vertrekken. Elf uur rijden we de camping af. Eerst boodschappen doen bij Albertsons (even verder op). Dan gaan we richting Salt Lake over de weg 80. Na ca. 15 minuten rijden zien we het meer voor ons liggen en komen we bij een afslag welke, naar bleek, niet naar het water van het meer gaat (afgesloten terrein). We rijden nog een afslag door en komen in een stadje. Jan gaat eerst tanken (was al minder dan een kwart) en Ellie vraagt na waar we aan het meer kunnen

komen. Dit blijkt niet eenvoudig te kunnen. Jammer, maar dan gaan we liever richting Yellowstonepark. Via de I-80 en de I-215 (met enige vertraging door wegwerkzaamheden) komen we op de I-15 noord. Het is weer vrij druk op deze weg. Na enige tijd wijst Ellie een afslag naar weg 89 aan. Dit is ook een vrij brede weg maar minder druk en leidt door de stadjes. Ca. kwart over een nemen we een afslag om op de parallelweg een lunch plekje te zoeken. We rijden en vinden niet meteen iets, na weer iets terug gereden te zijn parkeren we op een grindlandje naast de weg. We zetten de stoeltje uit (in de zon) en Jan maakt brood klaar. We hebben uitzicht op een landje met twee paarden en een ezel, die ons nieuwsgierig aan staren. Wat later stopt er een schoolbus, leuk om te zien dat alle borden uitklappen, naast ons. Daarna weer op weg 89 verder gereden. Komen door diverse plaatsen en na het groot stedelijk gebied weer op de I-15. We naderen nu steeds meer de grens met Idaho. We nemen weer een afslag en stoppen weer op een grindlandje en drinken ons jusje. Hier overleggen we waar we gaan stoppen. Het rijden is zo lekker gegaan dat we op de kaart kijken om wat directer naar Jackson te rijden. En dan maar zien of we de KAO camping bij Jackson halen of dat we eerder stoppen. Vlak voor Pocatello gaan we de weg 30 en daarna 34 op. Prachtige wegen door schitterende omgeving. Erg rustig en zeer weinig verkeer, maar geen camping. Langs weg 34 zien we wel een camping bij een meer. We rijden hier op en horen van een man dat de camping nog gesloten is en dat de eigenaar er even niet is om toch een plek te geven. Wij besluiten niet te wachten en rijden verder. Passeren ook een aantal natuur-campings waarvan deze bijna allemaal nog niet open zijn. Dus ondanks dat het al laat wordt rijden door tot bij Jackson. Even over zeven uur arriveren we bij de KAO camping. De balie is gesloten en dan kan je zelf een plek zoeken en morgen betalen. Op het terrein worden we opgevangen door een man die ons even helpt met de plek te wijzen. Elektra aangesloten en Ellie maakt soep klaar. Na de soep maken we de gekochte kip warm in de magnetron en nemen hier brood bij. Na het eten een rondje gelopen over de camping en langs de Snake-river. Koffie en afwassen en verschillende verslagen op de computer maken.

Zaterdag 28 april van Jackson naar West Yellowstone via Grand Teton Park

Normale tijd op en de normale dingen gedaan. Om negen uur gaat Ellie betalen (duurt even want de computer moet opstarten). Intussen gaat Jan dumpen. Tegen tien voor half tien zijn we op weg. In Jackson kopen we brood (lekkere bolletjes) en nog wat kleine boodschappen bij Albertson en gaan we benzine tanken. Het weer is erg mooi, blauwe lucht en ca 20 graden. Hoewel niet aan de grote weg, slaan we af naar het informatiecenter van het Grand Teton National Park. Hier horen dat de weg die naar het Yellowstone Park loopt aan het einde is afgesloten. En andere weg langs de bergrand is ook afgesloten. We willen wel wandelen. De ranger beveelt ons de Taggart Lake Trail aan. Deze ligt drie mijl vanaf het center en net voor de blokkade. Als wij hier aankomen is het er erg druk met auto's en mensen met fietsen. Er blijkt iets georganiseerd te zijn met fietsen op het afgesloten deel. We parkeren weer langs de weg (doen vele). Drinken koffie, doen de bergschoenen aan en pakken de spullen in. Tegen half twaalf gaan we op pad naar het Taggart Lake aan de voet van de Grand Teton berg (meer dan 4.000 meter). Ca. 1,6 mijl met licht stijgen en vooral op de hogere delen sneeuw op het pad. Als we net op weg zijn ziet Jan een beest op een omgevallen boom zitten. Een soort bever, mede wandelaars die ook blijven kijken noemen wel naam maar die zegt ons niets. Verschillende keren zien we de kleine soort van de eekhoorn. Bij het meer aangekomen is deze nog bevroren. Op een grote steen zittend, in de zon, eten wij onze broodjes op. Als Ellie een foto van Jan gaat nemen loopt er vlak bij haar

ook een soort bever weg (Jan zag hem ook het heuveltje opgaan). Via een 2,4 mijl lange trail lopen we terug naar de motorhome. Deze trail loopt eerst nog slingerend ophoog met veel sneeuw op het pad. Later door het bos en over weiden. Een mooie wandeling in een mooie omgeving. Half drie zijn we weer bij de motorhome en nemen eerst nu onze jus. Nu de weg door het Teton park naar Yellowstone is afgesloten, kijken we op de kaart hoe we naar de westingang van Yellowstone kunnen komen (is wel open). Terug via Jackson en dan via Ideoho naar West Yellowstone in Montana. Drie uur vertrekken we. De weg 22 bij Wilson blijkt een behoorlijk pas (> 10%) te zijn maar bovenop is het uitzicht erg mooi. De weg leidt ons over hoog gelegen velden en door bossen. Als Ellie rijdt zoekt Jan naar een camping, maar de meeste blijken nog niet open te zijn (in de loop van mei). Er blijkt er slechts 1 te zijn die op 1 april is open gegaan, Rustic Campground. Deze camping ligt meteen aan het begin van het dorp, als we willen inchecken is de beheerder er niet. We zoeken hem op, op de camping. Het is kwart over zes geworden. De man is met een motorwagentje en Ellie mag mee terug rijden. We krijgen de nodige informatie en krijgen plek 2. Alles aangesloten en gaan nog even in de zon zitten. Ellie gaat eten klaar maken en Jan gaat verslagen maken. Na het eten wandelen we naar het centrum (9 blokken) en zien een Mac Donald en drinken hier koffie. In het stadje is nog erg veel gesloten en op vele plaatsen ligt er nog sneeuw. Omstreeks negen uur zijn we terug. Ellie gaat afwassen en de stoel van Jan maken en Jan maakt het verslag van vandaag.

Zondag 29 april van West Yellowstone naar Gardiner via Yellowstone Park

Kwart over zeven opgestaan, ontbijt en gedoucht in onze motorhome. Uiteraard ook gedumpt ed. Om negen uur rijden we weg. Het weer ziet er goed uit, zonnig. Eerst langs de bakker had alleen wat lekkers voor bij de koffie (zondag?). Dan langs het informatiecentrum om te informeren waar we kunnen rijden in het Yellowstonepark. Dit blijkt erg mee te vallen, tot aan de Old Faithful geiser en tot Yellowstone village en naar Mammoth Hot Spring. We gaan eerst naar de geisers. Maar reeds na een paar mijl in het park zien we de eerste Bisons aan de overzijde van de rivier en dan gaan de Bisons zwemmend de rivier over en komen aan land niet ver bij ons vandaan. Als we verder willen rijden moeten we achter de Bisons blijven want die nemen de gehele weg in beslag. Als we er voorbij kunnen, komen we al snel achter een tweede kudde die op de weg loopt. Later komen we nog meer Bisons tegen. Verder zien we op de weides ook buffels lopen en Mule-Deers. Tegen elfen komen we bij de Old Faithful geiser aan. Hier is een behoorlijk grote parkeerplaats en vele gebouwen (o.a. van het park). We zien mensen zitten op banken en weten meteen dat daar de geiser is en dat deze mensen zitten te wachten. Wij gaan nu ook meteen daar heen en inderdaad na vijf minuten wachten begint de geiser te spuiten. In onze beleving niet echt hoog maar weer leuk om te zien. Even langs het infocenter om naar andere bijzonderheden te kijken. Bij de motorhome zetten we de stoeltjes uit en zet Ellie koffie en hierbij nemen we ons gebak. We gaan nu terug langs de verschillende locaties waar geisers en hete bronnen zijn. Wij kennen deze verschijnselen van IJsland maar het is en blijft leuk om dit te zien. Vooral de verscheidenheid in kleuren is erg groot. Bij de Fountain Paint Pot blijven we wat langer en eten hier ons broodjes op. Door na Canyon Villege, ca 12 mijl. We worden verrast door de Yellowstone canyon, flink diep en beneden een vrij woeste Yellowstone River en naar blijkt twee mooie watervallen. Wij hebben deze van verschillende kanten bekeken. Inmiddels hebben we besloten niet naar West Yellowstone terug te rijden maar naar Gardiner in Montana te rijden en daar te overnachten. Dus gaan we die richting op. Onderweg weer buffels gezien en bij de

Mammoth Hot Spring staan de Deers langs de weg. Eenmaal het park uit komen we direct in Gardiner en rijden over de brug en gelijk rechts naar boven ligt de camping. Ingecheckt en nu begint het iets te regenen en te hagelen (maar is snel voorbij). Vanaf onze plek hebben we een mooi uitzicht over het dal en de bergen. We lopen nog even terug voor het internet gebeuren. Buiten gezeten en wat gedronken. Ellie maakt het eten klaar. Na het eten gaan we naar het dorp om nog brood te kopen. Bij een winkel kopen we kleine souvenirs en Jan een ijsje met aardbeien en kaas! Bij de benzinepomp op de hoek is een grote winkel en daar kopen we het brood. Weer terug op de camping koffie gezet en Jan begint buiten aan het verslag. Opeens ziet Ellie een aantal Deers vlak bij ons op de camping lopen. Foto en film gedaan en Ellie roept de Nederlandse burens. Even een praatje mee gemaakt. Later foto's overgenomen, e.d.

Maandag 30 april Van Gardiner naar Three Forks via Yellowstone Park

Als wij wakker worden is in Nederland de Koninginnedag al voor deel voorbij. Bij ons wordt het een zonnige dag. Ontbijten en douchen en ons reis klaar maken. Om negen uur vertrekken we, maar eerst gaan we nog gas tanken. De grote gastank staat vlak bij de toegangspoort. Gelet op de aansluiting moet de motorhome achteruit de hoogte in en dan nog met een bocht. Een beetje lastig maar het is weer gelukt. Het tanken gaat vrij snel en Ellie gaat betalen. Ruim kwart over negen rijden we weg. Even door Gardiner heen en we rijden al het Yellowstone park in. De weg naar Mammoth Hot Spring loopt flink omhoog, ter hoogte van de camping ziet Ellie een wolf lopen. Snel remmen lukt even niet, Jan ziet de wolf ook in de achteruitkijkspiegel en waarschuwt Ellie dat zij snel een foto kan gaan nemen. Op zich lukt ook dit zij dat de wolf maar erg klein op de foto is. Ca. 15 min. na vertrek zijn we bij de Mammoth Hot Springs. De motorhome geparkeerd en we gaan naar de boardwalks. Via de boardwalks kom je op verschillende plaatsen om naar dit natuurverschijnsel te kijken. De onderste zijn al aardig dicht geslipt en de bovenste loopt nog goed. Al met al toch een klim maar we hebben een mooi overzicht gekregen, ook over het dal. Als we weer terug bij de motorhome zijn zet Ellie koffie en Jan zet de stoeltjes buiten in de zon. Even lekker gezeten. Dan even langs de post om ansichtkaarten op de post te doen. We gaan nu weg 89 op naar het oosten, een mooie weg met mooie uitzichten en we zien langs de weg 3 jonge mannetjes Deers. Helaas blijkt de weg naar de watervallen toch afgesloten te zijn. We rijden op ons gemak terug en onderweg stoppen we voor de lunch. Stoeltjes bij het water en daar even lekker gezeten. Via Gardiner rijden we naar Livingston, op zich een mooie weg om op te schieten. In Livingston zien we de Albertson en halen meteen een aantal boodschappen. Dan de snelweg I-90 op naar Three Forks (ca. 40 mijl). Als we van de weg afdraaien zien we vrij snel de KAO camping liggen. Een groot terrein en weinig gasten. We krijgen geen korting omdat de prijzen al laag zijn (\$ 20,-). Een mooie plek met veel gras. In de zon gezeten, naar de laundry gezocht en gevonden. We drinken wat en we gaan twee wastrommels vullen. Als de was draait zitten we weer buiten en drinken wat. Na een half uur de was eruit gehaald en de handdoeken e.d in de wasdroger gedaan. Na weer een half uur is ook dit klaar. Inmiddels is Ellie het avondeten aan klaar maken. Jan gaat eens kijken hoe en wat wij verder gaan reizen naar Seattle. Als we gegeten hebben brengen we de afval even weg. Na de koffie maken we een rondje over het terrein, het is inderdaad groot. Verder folders opgeruimd, foto's over gezet, verslag geschreven en het bed opnieuw opgemaakt.

Dinsdag 1 mei van Three Forks naar Gartissen

De normale ochtend dingen gedaan. Het weer ziet er goed uit, de zon schijnt. Voor vertrek nemen we nog koffie op de bank in de zon. Half tien rijden we de camping af op weg naar Three Forks en naar Missouri Headwaters Park waar drie rivieren samenkomen en samen als de Missouri river verder gaan. Met andere woorden het begin van de Missouri die eindigt in de Golf van Mexico. Het is even zoeken in Three Forks hoe we moeten rijden maar uiteindelijk rijden we goed. Bij het begin van het park staan informatie borden, helaas geen folder. Het blijkt dat de drie rivieren, de Madison- en de Gallatin- en de Jefferson rivier niet precies op één punt bij elkaar komen maar iets (hooguit 200 meter) verschoven van elkaar. Bij het eerste punt ontmoeten we de heer Clark die zit te vissen en die net als alle Amerikanen wil weten waar we vandaan komen. Clark heeft een verhaal, o.a. dat hij hier elke dag vist. Bij het tweede punt is een mooi ingerichte picknick plaats. Hier is een tuinman bezig met het gras te maaien. Uiteraard even vriendelijke gedag gezegd. We gaan een heuvel op (met invalide oprit) en horen een trein aankomen, dus snel naar boven om ook foto's van de trein te kunnen nemen. Op de heuvel heb je een prachtig uitzicht van alle landschappen om je heen, maar niet van het laatste samenvoegingpunt van de twee rivieren. Dus weer naar beneden en lopen door de picknickplaats naar het verste punt maar komen niet ver genoeg. We besluiten iets verder te rijden en komen bij een bootramp aan de (nieuwe) Missouri rivier. Hier gaan we buiten zitten en drinken de door Ellie gezette koffie. Daarna rijden een klein stukje terug, hier is een kleine parkeerplaats. Naar het blijkt was hier vroeger (1860) een veerboot over de rivier en lag er aan de overkant een dorp. We lopen nu een klein paadje door struiken en dorre planten en komen precies op de hoek waar de laatste twee rivieren in elkaar opgaan. Het is een wonderlijk gezicht dat je kan zien hoe de twee waters tegen elkaar botsen en elkaar verdringen. Tegen half twaalf gaan we op weg naar Helena, de hoofdstad van Montana. Eerst een klein stukje over de snelweg en dan een gewone weg op. Na een paar minuten op deze weg gereden te hebben (Ellie rijdt) ziet Ellie een (grijze) wolf de weg oversteken. Jan ziet dit nu ook maar is te laat om het fototoestel te pakken en aan te zetten (de wolf is al verdwenen). Een mooie weg om te rijden, zo tegen etenstijd rijden we langs een meer (op afstand) en zien we een bordje met recreatieplaats. Bij de afslag blijkt recreatie op 5,5 mijl afstand te liggen (dus waarschijnlijk aan het meer). Verder blijkt het dat deze weg (gravel) verderop op een oud wasbord lijkt, dus langzaam gereden. Eerst wilde we bij een hek stoppen en daar wat eten maar een langs rijdende mevrouw vroeg of wij pech hadden en vertelde dat een half tot een mijl verder de camping was. Dus toch het laatste stuk ook gereden. Er ligt inderdaad een mooie camping (max. 24 uur staan) maar wel zonder voorzieningen. Dus vooral bedoeld als dagrecreatie. Geparkeerd en stoeltjes uit en met uitzicht over het meer en de omliggende bergen. Brood gegeten en daarna naar de beach gewandeld, de beach is natuurlijk alleen maar keien. De weg terug en op weg naar Helena. Bij Helena eerste een heleboel grote winkels gezien (liggen altijd aan de rand van een stad). Wij willen echter naar de binnenstad, we hebben gelezen dat dit mooi / leuk moet zijn. Met moeite vinden we de borden naar downtown maar zien vooral mooie huizen en een kerk. Besluiten nog even wat verder te rijden en komen op een gegeven ogenblik in de Last Change Clugh, de hoofdstraat van Helena. Maar dit doet ons niet echt vrolijk worden en besluiten dan ook Helena te verlaten. Op weg nr 12 naar het westen, we komen over een hoge pas (Mc Donald Pass, 6.320 ft) en nemen op een pull-out wat te drinken en genieten van het uitzicht. Tegen vieren komen we bij Gartissen en daar is de door ons uitgezochte camping. Even zoeken want wij komen van een andere kant dan de beschrijving. Op de camping worden we voor gegaan door de beheerder die oorspronkelijk

uit Duitsland komt (hij hoorde dat wij Nederlanders zijn). De motorhome aangesloten en buiten in de zon gezeten. Later een ommetje gemaakt langs de Little Black Foot River. Soep klaar gemaakt en buiten opgegeten. We maken verder nog twee kleine pizza's klaar en eten deze binnen op. Een puddinkje na. Na het eten buiten zitten lezen en het verslag gemaakt. Als het donker is geworden gaan we binnen de foto's klaar maken voor internet.

Woensdag 2 mei van Gartissen naar Kooskia

Wij denken dat het vannacht wat geregend heeft, maar de lucht begint al weer wat blauw te kleuren. Nadat we ontbeten, gedoucht en aangekleed (korte broek) zijn proberen we of de kinderen online zijn. Remco is wel online maar reageert niet, maar dan komt opeens Remie wel online. Na enig heen en weer proberen hebben we beeld en geluid. Femke showt haar rok. Zij gaan aanstaande vrijdag naar camping. Daarna Remco nog geprobeerd, geen contact en onze telefoon werkt hier ook niet. We gaan ons klaar maken voor vertrek (ondertussen wel koffie gehad en de leidingen los gekoppeld) en half elf rijden we de camping af. Naar de snelweg want hier gaat weg 12 verder. In Drummond slaan we even af om te gaan tanken. Tegen half twaalf stoppen we op een parkeerplaats om koffie te drinken en hier krijgen we een flinke bui. Tegen twaalf zijn we in Missoula. Een vrij grote stad met vele grote supermarkten op allerlei gebied. We hebben aardig wat boodschappen nodig dus zoeken we Wal Mart of Alberstson. Na even zoeken vinden we de Wal Mart. Buiten is het wat frisser geworden en in de winkels is het meestal ook fris en dus doet Jan eerst zijn lange broek aan. In de Wal Mart brengen we wel driekwartier door met het boodschappen doen. Als alles in de motorhome staat is het ruim tijd om onze lunch te nemen. Dit doen we dan maar in de motorhome op de parkeerplaats. Nu maar snel de grote stad verlaten en onze weg vervolgen op weg 12. Een kwartiertje later rijden we op een uiterst rustige weg maar met zeer veel bochten, langs een vrij wilde (hoog water) rivier, de Loscha en aan twee kanten bergen met bossen en dat ruim 70 mijl lang! Op de grens tussen Montana en Idaho ligt de Lolo-pas van 5.225 ft hoog. Hier stoppen we even en hier ligt nog sneeuw (niet op de weg) en drinken ons jusje. Na weer verder te zijn gereden stoppen we bij een brug om foto's te nemen van het wilde water, en het begint te regenen. Het blijft nu wel een tijdje regenen en of zwaar bewolkt. In Idaho is het Pacific time en dus kunnen onze horloge een uur terug worden gezet. We stoppen in Kooskia en zoeken een plek aan het water (Loscha). Het is net droog, de beheerder komt aan lopen om meteen af te rekenen (\$ 20,-). Elektra aansluiten en we kunnen met het eten beginnen. Na het eten lopen we een rondje op deze camping die er overigens vrij armoedig uit ziet. Na de afwas koffie gedronken, afwas gedaan en verslag gemaakt. Ellie zoekt de folders van de campings uit.

Donderdag 3 mei van Kooskia naar Toppenish

Vannacht goed geslapen of dit het gevolg van regen op het dak weten wij niet. Beide waren net een beetje wakker toen we een bons hoorde. Ellie kijkt door het slaapkamerraam en Jan staat op en kijkt door de spiegels van de cabine, we zien niets (later in de ochtend hoorde we ook zoiets en denken nu dat dit iets met de waterpomp te doen heeft). Jan kijkt op zijn horloge en ziet kwart voor zeven. We staan op en gaan ontbijten. Bij het opnemen van kooktijd van de eieren ziet Jan tot zijn schrik dat het nu pas tien over zes is! We besluiten toch maar op te blijven. Het weer ziet er somber uit maar het is wel droog. De shower en WC zagen er niet uit en dus wassen/douchen wij maar in ons eigen stulpje. Nog een bakkie en Jan leest zijn boek uit en vertrekken, inmiddels is het tegen half negen. Als we net op de weg zitten ziet Jan (die toevallig dan rijdt) een lampje van de motor op het

dashboard gaan branden. Zo gauw het even kan stopt Jan bij een inrit en zoekt in het instructieboek wat dit lampje betekent maar het staat er niet in! Er staat nu een auto die de inrit (blijkt een weg te zijn) in wil. Jan zet de motorhome beter aan de kant en ziet geen lampje meer branden. Toch maar even de olie van de motor en versnellingsbak controleren, maar dit is in orde. We gaan omstreeks negen uur toch op weg, het lampje is uit en blijft de gehele dag uit (vocht geweest?) De weg loopt de eerste 50 mijlen nog steeds langs de rivier. Later raken wij de rivier uit het oog als we door de verschillende steden gaan. Ongemerkt verlaten we Idaho en komen in de staat Washington. We gaan een pas(je) over en komen in een geheel andere omgeving. Groene heuvels, nauwelijks bomen en een weg die slingerend tussen deze heuvels doorgaat. Eerst zie je veel gras en soms granen, later meer granen en weer later, en dan gaan de heuvels steeds meer wijken, fruitteelt en veel wijngaarden. In de loop van de dag zijn de wolken weggetrokken en is het zonnig met wel veel wind. In de middag weer meer wolken maar aan het einde van de middag op de camping is het weer zonnig. Wel is het een stuk frisser geworden, ca. 14/16 graden.

Onderweg koffie gedronken (wel in de zon), de lunch gebruikt (vanwege de koude wind binnen gegeten) en bij een tankstation een ijsje gegeten in de zon. Wij hebben een camping uitgezocht in Prosser, maar deze camping is erg open en zo te zien weinig te beleven (ligt naast pompstations). Besluiten toch door te rijden naar Yakima, onderweg ziet Jan een bekende naam Toppenish (bij eerder zoeken was deze plaatsnaam ook gevallen). Ellie zoekt het even snel op in het grote boek en ziet bij afslag 50 dat daar een camping is. Even zoeken door het stadje heen en komen bij Yakama Nation Resort RV park. We worden ontvangen door een aardige mevrouw. Bij het inschrijven zien we dat het zwembad open is. Die mevrouw showt ons het openlucht bad (wel verwarmd) en de hot pool. Ook de sauna en de sportzaal. Met haar man, die o.a. in Duitsland was gelegerd hebben we het over Nederland (en Gent en Denemarken). We staan op plek 5, met uitzicht op het terrein en aan de andere zijde het museum en giftshop. De zon is wel warm maar de wind maakt het koud. Jan gaat even op internet kijken en Ellie gaat koken. Na het eten willen we gaan zwemmen maar het is erg fris om nu nog te zwemmen in de open lucht. We kijken bij de Tipi's (kan je huren) en bij museum en restaurant. Gaan in de motorhome folders lezen en verslag maken.

Vrijdag 4 mei van Toppenish naar Packwood

Normale tijd wakker geworden en hebben ontbeten. De kachel is vannacht een aantal keren aangeslagen, kennelijk was het koud (door de heldere hemel?). Maar nu schijnt de zon en voelt het buiten al prettig aan. Kwart voor negen zet Jan de computer aan. Remie is al online en dus zoeken we verbinding met Manon en Femke. Femke gaat het nu ook leuk vinden om zo met elkaar te praten. Manon gaat straks naar de camping. Even gekletst en daarna met Remco een videoverbinding. Melvin staat al klaar en Timo laat ook van zich horen. Melvin ontdekt de winks die naar elkaar gezonden kan worden. Verder gaat alles wel goed. Remco wil ons volgende week van Schiphol komen afhalen. Als de computer is opgeruimd drinken we een kopje koffie en gaan zo tegen 10 uur naar het zwembad. Even omkleden en douchen. Het is een buitenbad met verwarmd water. De wind voelt nog fris in je "blootje" dus maar snel het water is en dan voelt dit water lekker aan. Na een kwartiertje stappen we over naar whirlpool. Dit water is echt een stuk warmer! Ook een kwartiertje gedaan en dan in de zon gezeten op de aanwezige ligstoelen. Omstreeks 11 uur gaat Jan douchen en aankleden. Daan geeft hij de douchespullen aan Ellie die nog even na blijft zonnen en dan ook gaat douchen. Inmiddels heeft Jan zich geschoren en koffie gezet. Uiteraard buiten koffie gedronken. Even voor twaalf uur hebben we ingepakt en vertrekken wij. We rijden

eerst nog langs de giftshop (het museum blijkt hieraan gekoppeld te zijn). Hebben niet veel bijzonders. Rijden nu naar het centrum van Toppenish en parkeren tegenover de visitor-information. Wij willen naar de mooie muurbeschilderingen gaan kijken, dit hebben we gelezen in de boekjes van de camping. We worden uiterst vriendelijk ontvangen door een oudere dame, vrijwilligster. Zij doet een heel verhaal over de Murals (de beschilderingen), maar ook over het gebak en fruit in de ruimte. Vandaag is er een vrijwilligster jarig, die wil niets voor de verjaardag dan geld of goederen voor haar hondenproject (dieren van anderen). Wij krijgen een stuk taart! We bedanken haar hartelijk en gaan op pad om de route te lopen de beschilderingen te fotograferen. Inmiddels is het meer bewolkt geworden en is de wind wat schraler geworden. Als we groot deel hebben bekeken doen we in de motorhome weer de lange broek aan en nemen we een vest mee. Over de spoorovergang ligt een benzinepomp, hier kopen we een muffin, een koek en een Twix. Omdat we allebei het zelfde kopen krijgen we beide een klein draagtasje. Lopend en onderwel de muffin op eten en de beschilderingen bekijken. Weer bij het visitorcentrum aangekomen lopen we naar binnen en kopen een paar foto's en 2 mooie tekeningen. Nog even gekletst en we gaan naar onze motorhome. Drinken een beker melk en eten nog een koek. Ca. drie uur gaan we op weg, bij een supermarkt halen we brood. Nu via weg 97 naar Yakima en dan weer weg 12 vervolgen. Tot na Yakima is het vooral fruit en wijn wat de klok slaat. We zien veel fruit verkoop en veel koelhuizen voor fruit. Maar vrij plotseling rijden we weer tussen de bergen en naaldbomen en naast ons een riviertje. Na zo'n 25 mijl klimmen we naar de White Pass, hier ligt sneeuw. Af en toe zijn er donkere wolken waar dan een drupje regen uit valt. Maar op de pass zien we kleine sneeuwvlokjes. Om ca kwart over vijf arriveren we in Packwood. Het bord naar camping volgend zien we wel een office maar die is gesloten. We kiezen een plek uit en halen wat later de papieren op. Ellie had een aankondiging gezien van een Quiltshow en die is aan de overzijde van de straat. Wij gaan daar heen en worden aardig ontvangen door een mevrouw die verteld dat de show om zes uur sluit en dat de toegang drie dollar is. Maar wij hebben nog maar een kwartiertje en komen uit het buitenland. We hoeven niets te betalen. De show is in een oud schoolgebouw en in de verschillende lokalen hangen mooi gemaakte quilts. Het is net een flinke bui als we weg willen gaan, maar met even rennen worden we maar een klein beetje nat. Weer terug in de motorhome gaan we het eten klaar maken en opeten. Jan begint aan het verslag, Ellie gaat afwassen. Een kopje koffie en we gaan nog een rondje in het gehucht maken (in het donker). Gelezen, foto's op de computer gezet e.d.

Zaterdag 5 mei van Packwood naar Silver Lake via Mt St Helens Volcano Park

Waarschijnlijk heeft het vannacht nog geregend (bij de airco is het iets nat). In elk geval was het wel weer wat kouder vannacht, de kachel is regelmatig aangeslagen. Omdat we geen sleutel hebben van het douche gebouw wassen/douchen we in onze motorhome. Het weer lijkt opgeknapt. Er is zon en er zijn nog wolken, maar het is droog. Om negen uur rijden we weg. Op naar het Mount Rainier National Park, waarvan de ingang slechts enkele mijlen terug is. Nadat we weg zijn afgeslagen en naar de ingang rijden blijkt, helaas, deze ingang afgesloten te zijn. Naar wij begrijpen o.a. ook door de schade als gevolg van de novemberstormen. Terug naar Packwood en verder naar Randle. In Packwood bij een coffee-express twee koffie gekocht. Wat verder op een parkeerplaats deze koffie opgedronken. Bij Randle nog even tanken (Washington is een stuk duurder met benzine \$3,45 i.p.v. \$3,- per gallon) en dan weg 25 op. Er staan geen afsluiting op naar Windy Ridge wel naar de verder liggende plaats Cougar. Het is 40 mijl naar Windy Ridge, de weg is smal,

zeer stil, af en toe flink beschadigd en flink klimmend. Na 12 mijl gestopt en omgedraaid omdat die 40 mijl op deze manier wel twee uur rijden is (en weer 2 uur terug) en het is waarschijnlijk is (gelet op de hoogte) dat het laatste deel (weg 99) toch is afgesloten vanwege sneeuw. Eenmaal op de weg 12 terug rijden we naar de snelweg I-5 om naar Castle Rock te gaan waar de andere weg naar Mount St. Helens gaat. Onderweg zien we een bord met een afslag naar een viewpoint Mount St. Helens. Een 1,5 mijl lange doodlopende weg met aan het eind een groot draai/parkeerterrein. We parkeren hier en kijken of we de Mount St. Helens kunnen zien. We zien in de verte wel een berg met een donkere vlek. Inmiddels komen er ook andere mensen, een echtpaar uit Montana, een heel verhaal over haar home en over Nederland. Op zich best gezellig. Wij gaan hier in de motorhome (buiten is te fris) onze lunch gebruiken. Na de lunch rijden we vrij vlot (laatste deel over de I5) naar het visitorcenter van het Mount St. Helens National Volcanic Monument. Hier vragen wij over het hoe en wat. Inderdaad is weg 99 nog afgesloten. De weg hier is open tot Coldwater Visitorcenter (bijna tot einde). Als we weer buiten staan kunnen we Mount St. Helens in de verte zien liggen, wel gedeeltelijk in de wolken en dit is niet de berg die wij vanaf het eerst viewpoint hebben gezien. Het is drie uur, het 60 km rijden (en terug), de weg is normaal goed en dus wagen wij het erop om nu meteen door te gaan. Een mooie weg die vooral tegen einde vaak mooie doorzichten geeft naar de Mt St. Helens. Inmiddels zijn de wolken bij deze berg al veel minder geworden tot bijna geheel weg. Bij het visitorcenter gaan we naar binnen en betalen \$3,- pp en krijgen een armbandje om. Wij kijken op het panoramaterras en gaan dan naar een film van de eruptie kijken. Nog even door de souvenirwinkel en om vijf uur sluit het centrum. Wij gaan nog een wandeling maken over een stukje berg waar de afgerukte boomwortels zijn blijven staan. Ca. half zes rijden we terug. Ellie had op de heenweg een camping gezien op een heuvel, hier stoppen we en rijden de camping op. Het is, naar blijkt gesproken te hebben met de vroeger en huidige beheerder, een camping die een renovatiebeurt gaat krijgen. Er is wel elektra, maar geen water. Op zich geen groot bezwaar voor ons. We kiezen een plek met uitzicht over het meer. Achteraf blijkt deze plaats minder gelukkig te zijn met in en uitstappen. Ellie maakt het eten klaar en na het eten lopen we over het terrein en vinden een plek op een hoger gelegen deel veel beter en dus wordt de motorhome verplaatst. Een wandelingetje naar het meer en dan koffie in de motorhome. Afwassen en het verslag schrijven.

Zondag 6 mei van Silver Lake naar Ocean Park

Vannacht is er wel wat regen gevallen. We staan vrij laat op, het is geheel bewolkt, goed dat we gisteren naar Mount St. Helens zijn gegaan. Wegens gebrek aan water (leidingen zijn nog niet aangesloten en de douches werken nog niet) wassen/douchen we in onze motorhome. De koffie drinken we wel buiten op in een klein zonnetje. Tien uur vertrekken we. Naar de I-5 is het niet ver, via de I-5 rijden we naar Kelso en Longview. In Longview komen we langs een supermarkt (een soort Aldi) en kunnen we de meeste boodschappen kopen. Verderop bij Safeway getankt. Nu langs de Colombia-river naar de kust, een wat smalle slingerende weg. Het is wat gaan motregen. Later weer door het land over flinke heuvels gereden. Onderweg stoppen we voor de middag boterham, wel binnen want buiten is het fris en erg vochtig. Omstreeks twee uur zijn we bij het visitorcenter van Long Beach Peninsula. Hier worden we zeer vriendelijk te woord gestaan door een mevrouw. We krijgen folders van dit schiereiland en op ons verzoek geeft zij ook twee kortings-boekjes mee met hotels in Seattle. Nu hadden wij al even in het campingboek zitten zoeken naar een camping met het liefst een verwarmd zwembad en WiFi. Dit is een lastige combinatie. Vanwege een

optocht in het stadje moeten we even wat omrijden. Maar bij de camping met een zwembad (nu leeg, het is nog geen seizoen) worden geweigerd omdat er alleen Members worden toegelaten. We kiezen nu voor Westgate in Ocean Park. De office is niet bezet maar is "Out in Park". We zien een mevrouw bij huisjes achter op het terrein. We rijden hier naar toe. De mevrouw komt gezellig bij de auto hangen en geeft aan dat wij voor het tarief van het lager gelegen deel wel op de Ridge mogen staan. Dit een verhoging vanwaar je meteen op de duinen kijkt en in de verte de oceaan kan zien. Dit doen we. Er staan alleen nog gasten die nog moeten vertrekken. Wij parkeren de auto op een stukje weg en lopen dan even naar het strand. We hebben nog geen brood voor morgenochtend en vragen waar een winkel is. In het dorpje Ocean park is een grocery. We rijden daar heen en zien een zeer grote general-store. Hier is echt van alles te koop, van levensmiddelen tot en met alle soorten gereedschappen. Brood, jusorange en nog wat dingen gekocht. Als we weer op de camping zijn, zijn de gasten vertrokken en worden we door die vriendelijke mevrouw ingeschreven en mogen we zelf kiezen waar we gaan staan. We gaan zo staan dat we de zee kunnen zien. We drinken wat en gaan, met onze regenjassen aan, wandelen langs het strand. We worden wel wat nat/vochtig. Het strand is redelijk breed en er ligt geen rommel van boten of mensen. Er rijden wel regelmatig auto's over strand (2 gezien en veel sporen). Er zijn geen andere wandelaars. Weer terug op de camping kijken we even bij de douches en wc's. Jan wil wel even gaan douchen en haalt de spullen op. Ellie gaat eten klaar maken en Jan kijkt even op internet naar de mailberichten (mail van Nel met foto's van onze seringenboom). Na het eten gaat Ellie wat laten wassen en Jan gaat het verslag maken.

Woensdag 7 mei van Ocean Park naar Grayland

Als we wakker worden is het nog mistig, maar geen lichte motregen. We hebben afgesproken dat we vanmorgen naar de twee vuurtorens gaan kijken en als het dan alsnog mooi weer wordt blijven we bij het strand en anders gaan we naar Seattle. Op ons gemak alles gedaan. Tegen half tien proberen we Remco via internet te bereiken hij is echter offline. Half elf rijden we weg van de camping Westgate. We rijden naar de zuidkant van dit schiereiland want daar liggen in het Cape Disappointment State Park twee vuurtorens. We komen eerst bij de North Head Lighthouse. Een vuurtoren die aan de Pacific ocean staat. We mogen niet met de RV op de weg naar de vuurtoren dus zoeken we een parkeerplek langs de doorgaande weg en gaan de rest lopen. Het stuk bos waar we door gaan heeft zeer hoge en dikke bomen. Vanaf de rots, waar de vuurtoren op staat, heb je een mooi gezicht op de branding en stukken strand naast deze rots. Het zijn lange golven die prachtig vallen. De zon wil een beetje doorbreken. Hier zie ook nog bunkers van de WO II maar dan voor de Pacific oorlog met Japan. Als we teruglopen is de zon inderdaad doorgebroken en hebben we boven ons een blauwe lucht (iets verder is nog geen blauwe lucht). We rijden door naar de "binnen" vuurtoren op de punt van dit schiereiland en aan de monding van de Columbia river. Het laatste stuk van de weg naar deze vuurtoren lijkt smal. We weten niet of wij met de RV verder mogen. Ellie vraagt dit bij het parkwachtershuisje. Het mag en je kan ook hier beneden parkeren. De zon is volop door gebroken en het is warm geworden. We parkeren de motorhome en zetten de stoeltjes uit. Boterhammen klaar maken en lekker in de zon gezeten. Inmiddels heeft Ellie bedacht hoe we straks verder kunnen gaan, nl. nu al een 50 mijl noordelijker langs de kust rijden en daar overnachten en dan morgen naar Seattle rijden. Jan lijkt dit een goed idee. We rijden naar de parkeerplaats voor het Lighthouse en een centrum vernoemd naar Lewis en Clark. We parkeren naast het pad die we op moeten gaan. Door het bos heuvel op en af, een leuke wandeling. Ook vanaf deze vuurtoren-punt heb

een prachtig uitzicht maar nu over de monding van de Columbia river. Omstreeks twee uur vertrekken we uit dit park. Over de weg 101 naar het noorden, het eerste deel hebben we gisteren heen gereden. De weg voert ongeveer langs de kust (die we nauwelijks zien). Erg aardig. In Grayland en Westport zoeken we naar een camping, maar geen voldoet aan de wens van dicht aan zee en internet. Zelfs het punt van dicht aan zee is al erg lastig. Uiteindelijk gaan we naar het Grayland Beach State Park waar we plaats 1 toegewezen krijgen. Het is half vijf. In onze cirkel van 10 plaatsen zijn wij de enige. De zon is hier wel een beetje weg door de mist. Als we de motorhome hebben geparkeerd willen we naar het strand. Onderweg verteld Ellie dat zij vanavond vuurtje wil stoken. We kunnen hout kopen op plek 26 en op een bord lezen we dat de office tot 5 uur is bemand. We lopen terug om hout te kopen, bij plek 26 blijkt het dat je gepast geld moet hebben (hebben we niet) dus snel naar de office om geld te wisselen. Gelukkig is er nog iemand die wel op het punt stond om te vertrekken. En gelukkig kan hij wisselen. Nu eerst hout gehaald en bij onze plek gelegd. Nu gaan we alsnog naar het strand. De duinen over, die hier nauwelijks iets voorstellen en dan het zeer brede strand. Door de mist zien we nauwelijks de oceaan. We lopen een stuk langs de waterlijn en vinden ronde schelpen (of zoiets). We nemen er een aantal mee. Het is niet echt warm dus geen lange wandeling maar wel even om de zeelucht op te snuiven. Terug bij de motorhome gaat Ellie koken en Jan aan het verslag werken. Na het eten gaan we buiten in de vuurpot het vuur aanmaken. Met papier van het campingboek en de gekochte houtjes is de brand er snel in. Er komen wel nog enkele auto's langs met o.a. de parkwachters en een kampeerder die in onze cirkel een tent opzet ('s morgens gezien). We blijven tot ca. 10 uur buiten bij het vuur met koffie en taart en later met bier/frisdrank en chips. Weer binnen gaat Jan nog aan het verslag werken en Ellie gaat buiten het vuurtje uit maken.

Dinsdag 8 mei van Grayland naar Seattle/Kent

Goed geslapen, voor de douches op het terrein heb je een sleutel nodig (hebben we niet) en verder zag het er een beetje goor uit, dus douchen we in onze motorhome. Het weer is geheel bewolkt en nog fris. Half tien zijn wij klaar en gaan alsnog een keer naar strand. Op het strand is de zee nu wel te zien maar er staat wel een stevige frisse bries. Ook nu geen lange wandeling maar wel één dat onze kleding even uit kan waaien van de rook van gisteren. Even over half elf vertrekken we uit het park. Als we ruim een half uur onderweg zijn gaat de zon doorbreken. In Aberdeen halen we bij een Wal-Mart brood. Veel verder voorbij Elma komen we op een rest-area en drinken we om 12 uur onze tweede koffie met het laatste stukje gebak. We zitten nu op een drukke snelweg richting Olympia en Seattle. Vlak bij Tacoma hebben we een file en we besluiten bij afrit 137 naar de weg 99 te gaan. Op deze weg stoppen we bij een winkelcentrum om brood te eten. Het is even niet anders maar we hebben wel lekker zitten kijken naar de mensen die hier heen en weer lopen telefoneren en andere vreemde dingen doen. Verder over de weg 99 komen we ook op de International Blv. Hier liggen een aantal hotels waar we morgen kunnen overnachten. We zien dat hier ook diverse restaurants op loop afstand zijn. Ellie schrijft de namen op. Nu kunnen we afslaan en komen snel op de weg naar de KOA camping. De camping ligt aan een drukke weg, dus even oppassen met afslaan. We checken in en krijgen plek 7. We gaan in het zonnetje zitten, er is veel (frisse) wind. We besluiten te gaan wandelen, over het terrein en naar de winkel en kopen een ijsje die we buiten op het terras opeten. Gewandeld naar het fietspad en naar een soort natuurpark. Hier staat een toren waar je in kan en een mooi overzicht hebt o.a. naar Mt Renair (deels in de wolken) die hier vandaan niet ver ligt.

We gaan terug want Ellie moet dringend naar het toilet. Terug op de camping gaan we nog buiten zitten en hotels op internet zoeken. We vragen ons af of er buslijnen zijn naar het centrum van Seattle en gaan naar de office. Die mevrouw dacht van wel en geeft advies en de tijden van twee lijnen. Ellie gaat eten klaar maken en we gaan eten. Nu gaan we eerst nog wandelen door het natuurpark en naar een verderop gelegen mooi recreatieterrein. Tegen achten zijn we terug en drinken koffie. El gaat afwassen en Jan gaat schrijven. Inpakken en schoonmaken komt morgen wel. Op internet zoeken we naar een geschikt hotel in de buurt van het vliegveld. We hebben een kortingsgidsje en wat we vanmiddag hebben gezien. We komen uit op Travelodge en reserveren via internet een kamer.

Woensdag 9 mei van Seattle/Kent naar Seattle via Everett

Vandaag moeten wij afscheid nemen van ons tijdelijk huis. Na het ontbijt en het douchen gaan we beginnen met opruimen en inpakken. Het is een mooie zonnige dag, niet veel wind. Eerst het bed leeg halen want dan kunnen de koffers hierop liggen om in te pakken. Jan ruimt buiten het beddengoed op en Ellie pakt eerst de rode koffer in. Ondertussen drinken we koffie en zitten voor het laatst buiten in onze stoeltjes. Ellie loopt naar een andere camper van Cruise America om te zien/vragen of deze mensen onze stoeltjes kunnen gebruiken. We hadden gisteren al gezien dat er kleine kinderfietsjes bij de camper stonden. Het blijken Engelsen te zien die hier met hun kleinkinderen zijn (dochter woont in VS). Zij willen graag onze stoeltjes, we maken een praatje ook over de service van Cruise America. Ellie pakt ook de andere spullen in en Jan gaat dumpen en de watertank vullen. Kwart voor elf besluiten we te vertrekken naar dat leuke recreatieterrein achter de camping. Als we vertrekken maakt Ellie nog een foto bij de Engelsen met de stoeltjes. We tanken wel eerst nog propane (moeten het vol inleveren). Om het dijkje langs de Greenriver op te komen moeten we even een stukje omrijden. Eenmaal op het dijkje staat er een grote agent met motor. We mogen niet verder (verderop is iets met sport), duurt half uurtje. We parkeren op de parkeerplaats bij de ingang van het natuurpark. We zetten koffie en Ellie gaat verder met opruimen. Intussen haalt Jan de voorkant leeg en veegt de voorkant uit. De WC kunnen we niet meer gebruiken (tank moet leeg blijven), dus rijden we alsnog naar het recreatieterrein (agent is inmiddels vertrokken). Hier verder opgeruimd en brood klaar gemaakt. Hier op het terrein zijn ook toiletten. Even half een rijden we weg (Ellie eet nu pas haar brood op), we weten tot de International Blvd de weg. Het hotel is snel gevonden en parkeren de motorhome. We vragen of we hier onze koffers kunnen laten staan. We kunnen al inchecken en onze kamer gebruiken. Dat is mooi want nu kunnen we alles uit de motorhome halen. Nu de motorhome echt leeg is kan Ellie even goed vegen en alles afnemen. Nog even een plasje doen op de kamer en gaan naar Everett. Het is nog kleine 50 mijl en we moeten langs Seattle. Eerst schuin aan de overkant van het hotel iets van benzine in de tank doen (om tussen een kwart en een half over te houden. Verder op weg 99 tot we naar de I-5 kunnen. De I-5 is een drukke weg, we kunnen wel Seattle zien liggen met al zijn grote gebouwen. Tussen half en kwart voor drie zijn we bij Cruise America. We worden geholpen door een aardige meneer. Hij controleert de staat van de motorhome en neemt de standen op. Hij is erg content van hoe de motorhome er uit ziet (en zegt het ook aan Ellie). Voor het afrekenen van de meerdere mijlen en andere verrekeningen krijgen we een wat snibbige tante die ondertussen aan die aardige meneer uitlegt hoe het werkt. We geven onze klacht door omtrent het bedlinnen en de handdoeken en dat we terug zijn gegaan. We krijgen als compensatie een halve huurday terug. Als we het afrekenformulier krijgen staat er één dag extra huur op. Nu blijkt dat in LA onze early bird overeenkomst niet goed is

verwerkt. Ook dit wordt gecorrigeerd (nieuw overzicht) en dan nog de benzine verrekenen. Al met al is drie keer een correctie gemaakt en nog niet echt goed (blijkt achteraf). Er wordt een taxi voor ons besteld die na een kwartiertje komt. Het is een flinke afstand naar het Waterfront van Seattle, want we gaan nu nog even naar Down Town. Ook op de I5 is het nog veel drukker geworden. Kwart over vier/half vijf zet de chauffeur ons af aan de waterfront. Het is echt warm geworden, gelukkig hebben we alleen ons jasje meegenomen. We wandelen naar Pike Market, een oude markthal. Nu met allerlei winkeltjes en nog steeds vis en groentemarkt. We zoeken T-shirt winkels voor de kinderen. Die vinden we net buiten de Pike Market. Hier kunnen we T-shirts en afbeeldingen zelf combineren. We zoeken nu combinaties uit die ons wel leuk lijken. Alleen met de maten van de shirts blijft het lastig bepalen. We wandelen nog een keer naar de waterkant en terug naar Pike Market want hier hebben we een leuk restaurantje gezien vanwaar je over het havendeel kan kijken. Maar helaas gaat de markt om zes uur dicht. We kunnen nog net broodjes (voor morgen) kopen bij een bakker. Toch maar weer terug naar één van de pieren want daar waren ook restaurants. Even gezocht bij welk restaurant ook vlees (voor Jan) op het menu heeft staan. Hier gaan we buiten buiten zitten (dus op het terras in de zon, één keer buiten is daar onder een zeiloverkapping). Ellie neemt iets met scheldieren en Jan neemt Kip. Ellie krijgt een grote broodbol met daarin mosselen, schelpen en ook een deel van een kreeft. Ellie vraagt nog wel even hoe zij de poten van de kreeft open maakt. Al met al leuk om hier op een terrasje te kunnen eten. Maar de zon gaat weg en het eten is op, Jan rekent af en gaan richting bus. Een flink aantal trappen op en we weten dat de bus net weg is dus nemen we onderweg bij een koffiewinkel koffie mee. Bij de bushalte wachten we op de bus van ca. acht uur en ondertussen drinken we onze koffie en kijken we naar de mensen. De bus 173 brengt ons via de havens en een industriegebied en langs de Boeing fabriek naar ons hotel. Wij moeten wel even goed opletten waar we er uit moeten. Maar ook dat lukt weer. Tegen negenen, voor het donker worden, zijn we op de kamer. We gaan TV kijken, nog wat drinken en iets knabbelen.

Donderdag 10 mei van Seattle naar Amsterdam

Kwart over zes laten we de telefoon aflopen. Rustig aan douchen en aankleden. We gaan koffie halen bij de receptie. Maar nu blijkt dat je hier zelf lekkere wafels kan bakken, doen we! En nemen ook jusorange mee. Op de kamer zitten eten met onze eigen broodjes. Maken nog wat broodjes klaar voor onderweg. We besluiten onze bergschoenen in het Cruise America rugzakje te doen en dit dan met de bagage in te laten checken. Alles ingepakt en even voor acht uur staan we klaar bij de receptie om weg gebracht te worden naar het vliegveld. Binnen het kwartier zijn we op vliegveld. Even een beetje lastig om met de koffers naar de vertrekhal te komen, maar ook dit lukt goed. Het inchecken gaat vlot, na ons wordt het druk. Het rugzakje is geen probleem, maar één van de koffers is net niet aan het maximale gewicht. Dan door de security heen, we moeten ons drinken inleveren. Meteen doorgelopen naar de juiste vertrekhal. Hier gaan we rustig zitten. Jan gaat typen en Ellie maakt een rondje en haalt koffie. Later samen een rondje gelopen. We vertrekken op tijd naar Chicago. Ellie zit bij het raam en naast Jan zit een man (2 x drie stoelen). In het vliegtuig krijgen we drinken en wat te knabbelen. Na bijna vijf uur landen we in Chicago. Als we uit zijn gestapt hebben we nog precies één uur voordat het volgende vliegtuig vertrekt. We hoeven gelukkig geen koffers te halen en de instapkaart hebben we ook. Even op de borden kijken waar we heen moeten. Moeten naar de C-vleugel. Even doorlopen, lange gangen door, roltrappen op en af. Als we bij de gate komen zien we dat we nog wel even

hebben. De 1^e klas reizigers worden ingecheckt. We zoeken het toilet op en eten wat chips (hebben geen boterham meer gegeten ondanks dat het voor ons half vier is geworden). Een kwartiertje voor vertrek checken wij ook in. We zitten nu in het midden, dit zijn drie stoelen. Om ons heen veel jongelui van een school of club. De stoel naast ons blijft leeg, is wel zo prettig. We krijgen drinken en wat later een warme maaltijd, koffie en nog een paar keer drinken. Helaas blijkt het video systeem niet goed te werken dus kijken we met z'n allen naar de zelfde film (later nog een keer) en ook nog andere films. We proberen wel wat te slapen, hetgeen natuurlijk niet echt lukt. In de ochtend een (klein) ontbijtje met vruchtjes. Negen uur (Nederlandse tijd op vrijdag 11 mei, 24.00 uur voor ons ritme) wordt de landing op Schiphol ingezet en we komen keurig op tijd binnen. Eenmaal geland en uitgestapt en in de grote hal bellen we Remco. Remco komt even vanaf zijn werk naar ons toe om ons thuis te brengen. Jan gaat even de dollars inwisselen en samen lopen we naar de douane. Bij de bagagebanden is het even zoeken naar de juiste band (verkeerd gezegd / verstaan in het vliegtuig?). Onze koffers en rugzak komen bijna als eerste van de band (is waarschijnlijk als laatste ingeladen vanuit Seattle). Koffers etc. op een kar gezet en we rijden naar de buitenzijde. Weer even wennen aan het Hollandse weer (een beetje vochtig). Remco staat al aan de overzijde te wachten. Het inladen is snel gebeurd en wij zijn voor 11 uur thuis.

Het was een mooie reis!